

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 63

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

54. sējums
2011. gada 26. februāris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV Paziņojumi		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Eiropas Savienības Tiesa		
2011/C 63/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 55, 19.2.2011.	1
V Atzinumi		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Tiesa		
2011/C 63/02	Lieta C-120/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Bavaria NV/Bayerischer Brauerbund eV</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2081/92 un Regula (EK) Nr. 510/2006 — Piemērošana laikā — 14. pants — Reģistrācija atbilstoši vienkāršotajai procedūrai — Sakarības starp preču zīmēm un aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm)	2

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2011/C 63/03	Lieta C-507/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Slovākijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Uzņēmuma nodokļu parāda daļēja dzēšana izlīguma procedūrā — Komisijas lēmums, kurā konstatēta šā atbalsta nesaderība ar kopējo tirgu un uzdots to atgūt — Neizpilde)	2
2011/C 63/04	Lieta C-77/09: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda/Ministero della Salute</i> (Augu aizsardzības līdzekļi — Direktīva 2006/134/EK — Spēkā esamība — Fenarimola kā aktīvās vielas lietošanas ierobežojumi)	3
2011/C 63/05	Lieta C-118/09: Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedībā, ko uzsācis <i>Robert Koller</i> ("Valsts tiesas" jēdziens EKL 234. panta izpratnē — Diplomu atzīšana — Direktīva 89/48/EEK — Advokāts — Iekļaušana profesionālajā reģistrā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā diploms ir ticis atzīts par līdzvērtīgu)	3
2011/C 63/06	Lieta C-208/09: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ilonka Sayn-Wittgenstein/Landeshauptmann von Wien</i> (Eiropas Savienības pilsonība — Brīva pārvietošanās un uzturēšanās dalībvalstīs — Dalībvalsts konstitucionālais likums par aristokrātijas atcelšanu šajā valstī — Pilngadīgas personas, kas ir minētās valsts pilsoņi, patronīms uzvārds, ko tā ieguvusi adopcijas rezultātā citā dalībvalstī, kurā ir tās dzīvesvieta — Aristokrātisks tituls un dižciltības partikula, kas ir daļa no patronīma uzvārda — Iekļaušana civilstāvokļa aktu reģistrā, ko veikušas pirmās minētās dalībvalsts iestādes — Ieraksta labojums <i>ex officio</i> — Aristokrātiskā titula un dižciltības partikulas atcelšana)	4
2011/C 63/07	Lieta C-215/09: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Markkinaoikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy</i> , agrākais nosaukums — <i>Suomen Terveystalo Oyj/Oulun kaupunki</i> (Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Jaukts līgums — Līgums, kas ir noslēgts starp līgumslēdzēju iestādi un no tās neatkarīgu privātu sabiedrību — Kopuzņēmuma, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, izveidošana, tajā piedaloties vienādās daļās — Partneru saistības četru gadu pārejas posmā laikā iegādāties no kopuzņēmuma veselības aprūpes pakalpojumus, kas tiem ir jānodrošina saviem darbiniekiem) ...	4
2011/C 63/08	Lieta C-245/09: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Arbeidshof te Brussel</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Omalet NV/Rijksdienst voor Sociale Zekerheid</i> (Pakalpojumu sniegšanas brīvība — EKL 49. pants — Uzņēmējs, kas dibināts kādā dalībvalstī — Tajā pašā dalībvalstī dibinātu darījuma partneru pieaicināšana — Pilnībā iekšēja situācija — Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamība)	5
2011/C 63/09	Lieta C-273/09: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Rechtbank Haarlem</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Premis Medical BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid</i> (Regula (EK) Nr. 729/2004 — "Krāga rolatora" klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā — Pozīcija 9021 — Pozīcija 8716 — Labojums — Spēkā esamība)	5

2011/C 63/10	Lieta C-277/09: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Court of Session (Scotland), Edinburgh</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/RBS Deutschland Holdings GmbH</i> (Sestā PVN direktīva — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Transportlīdzekļu iegūšana un izmantošana izpirkuma nomas darījumos — Divu dalībvalstu nodokļu sistēmu atšķirības — Ļaunprātīgas rīcības aizliegums) 6	6
2011/C 63/11	Lieta C-304/09: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Atbalsts Biržas sarakstā jauniekļauto uzņēmējdarbību labā — Atgūšana) 6	6
2011/C 63/12	Lieta C-338/09: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Unabhängiger Verwaltungssenat Wien</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH/Landeshauptmann von Wien</i> (Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Konkurences noteikumi — Kobotāžas pārvadājumi — Valsts mēroga pārvadāšanas pakalpojumi, izmantojot autobusa līniju — Pieteikums izmantot līniju — Koncesija — Atļauja — Nosačījumi — Juridiskās adreses vai pastāvīga uzņēmuma esamība valsts teritorijā — Ienākumu samazināšanās, kas apdraud jau piešķirtas līnijas izmantošanas rentabilitāti) 7	7
2011/C 63/13	Lieta C-351/09: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Maltas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2000/60/EK — 8. un 15. pants — Iekšējo virszemes ūdeņu stāvoklis — Monitoringa programmu izveidošana un īstenošana — Bezdarbība — Kopsavilkuma ziņojumu par šīm monitoringa programmām iesniegšana — Bezdarbība) 7	7
2011/C 63/14	Lieta C-393/09: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Bezpečnostní softwarová asociace</i> — <i>Svaz softwarové ochrany/Ministerstvo kultury</i> (Intelektuālais īpašums — Direktīva 91/250/EEK — Datorprogrammu tiesiskā aizsardzība — "Datorprogrammas visu izteiksmes formu" jēdziens — Programmas grafiskās lietotāja saskarnes iekļaušana vai neiekļaušana — Autortiesības — Direktīva 2001/29/EK — Autortiesības un blakustiesības informācijas sabiedrībā — Grafiskās lietotāja saskarnes pārraidīšana televīzijā — Darba izziņošana sabiedrībai) 8	8
2011/C 63/15	Lieta C-438/09: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi</i> (Sestā PVN direktīva — Tiesības uz PVN priekšnodokļa atskaitīšanu — Sniegtie pakalpojumi — PVN maksātāju reģistrā neregistrēts nodokļu maksātājs — Obligātas norādes PVN rēķinā — Valsts nodokļu tiesiskais regulējums — Izņēmumi no tiesībām uz nodokļa atskaitīšanu atbilstoši Sestās PVN direktīvas 17. panta 6. punktam) 8	8
2011/C 63/16	Lieta C-488/09: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)/Administración General del Estado</i> (TIR konvencija — Kopienas Muitas kodekss — Pārvadājumi, kas veikti, izmantojot TIR karneti — Galvotāja apvienība — Nelikumīga izkraušana — Pārkāpuma izdarīšanas vietas noteikšana — Ievedmuitas nodokļu piedziņa) 9	9

2011/C 63/17	Lieta C-517/09: Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedībā, kas saistīta ar <i>RTL Belgium SA</i> , agrāk — <i>TVi SA</i> (Direktīva 89/552/EEK — Televīzijas apraides pakalpojumi — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Valsts tiesas jēdziens LESD 267. panta izpratnē — Tiesas kompetences neesamība) 9	9
2011/C 63/18	Lieta C-524/09: Tiesas (ceturtnā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Tribunal administratif de Paris</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Orhūsas konvencija — Direktīva 2003/4/EK — Vides informācijas pieejamība sabiedrībai — Direktīva 2003/87/EK — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma — Regula (EK) Nr. 2216/2004 — Standartizēta un droša reģistru sistēma — Piekļuve informācijai par darījumiem ar siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotām — Atteikums izpaust informāciju — Centrālais administrators — Valstu reģistru administratori — Reģistros iekļautās informācijas konfidencialais raksturs — Atkāpes) 10	10
2011/C 63/19	Lieta C-12/10: Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Lecson Elektromobile GmbH/Hauptzollamt Dortmund</i> (Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — XVII iedaļa — Transportlīdzekļi — 87. nodaļa — Automobiļi, traktori, divriteņi un citi zemes transportlīdzekļi, to daļas un piederumi — Pozīcijas 8703 un 8713 — Ar atsevišķu un regulējamu stūres statni aprīkoti elektriskie automobiļi uz trīs vai četriem riteņiem, kas paredzēti vienas personas pārvadāšanai un kuru maksimālais ātrums ir no 6 līdz 15 km/h, saukti par "elektromobiļiem") 11	11
2011/C 63/20	Lieta C-116/10: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Luksemburgas Lielhercogiste, <i>Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen</i> (<i>Bacino Charter Company SA</i> maksātnešpējas procesa administrators), <i>Bacino Charter Company SA</i> (Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 15. panta 4. punkta a) apakšpunkts un 5. punkts — Jūras kuģu nomas atbrīvojums no nodokļa — Piemērošanas joma) 11	11
2011/C 63/21	Lieta C-276/10: Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Čehijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2006/118/EK — Gruntsūdeņu aizsardzība pret piesārņojumu un pasliktināšanos — Netransponēšana paredzētajā termiņā) 12	12
2011/C 63/22	Lieta C-287/10: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Tribunal administratif</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Tankreederei I SA/Directeur de l'administration des contributions directes</i> (Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Kapitāla brīva aprīte — Nodokļu atlaide par ieguldījumiem — Piešķiršana ar nosacījumu, ka ieguldījumi tiek fiziski īstenoti valsts teritorijā — Citās dalībvalstīs lietoto kuģu iekšzemes ūdensceļu navigācijai izmantošana) 12	12

2011/C 63/23	Lieta C-491/10 PPU: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (<i>Oberlandesgericht Celle</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Joseba Andoni Aguirre Zarraga/Simone Pelz</i> (Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Vecāku atbildība — Aizgādības tiesības — Bērna nolaupīšana — 42. pants — Kompetentās (Spānijas) tiesas taisīta apliecināta sprieduma, ar kuru ir noteikta bērna atpakaļatdošana, izpilde — Izpildes tiesas (Vācija) kompetence atteikties izpildīt minēto spriedumu smaga bērna tiesību pārkāpuma gadījumā) 12	12
2011/C 63/24	Lieta C-336/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 14. oktobra rīkojums (<i>Landessozialgericht Berlin</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Christel Reinke/AOK Berlin</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 13	13
2011/C 63/25	Lieta C-334/09: Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 2. decembra rīkojums (<i>Verwaltungsgericht Meiningen</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis</i> (Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 91/439/EEK — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — Valsts vadītāja apliecības atņemšana pēc tam, kad par dažādiem pārkāpumiem sasniegts maksimālais punktu skaits — Citā dalībvalstī izdota vadītāja apliecība — Negatīvs medicīniski psiholoģiskais atzinums, kas saņemts parastās dzīvesvietas dalībvalstī pēc jaunas vadītāja apliecības saņemšanas citā dalībvalstī — Transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana pirmajā minētajā dalībvalstī — Citā dalībvalstī izdota vadītāja apliecības turētāja parastās dzīvesvietas dalībvalstij sniegtā iespēja minētajai apliecībai piemērot tiesību aktus par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību ierobežošanu, apturēšanu, atņemšanu vai anulēšanu — Nosacījumi — Jēdziena “darbības pēc jaunās vadītāja apliecības iegūšanas” interpretācija) 13	13
2011/C 63/26	Lieta C-20/10: Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 11. novembra rīkojums (<i>Tribunale di Trani</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA</i> (Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkts — Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 3. un 8. klauzula — Uz noteiktu laiku noslēgtie darba līgumi publiskajā sektorā — Pirmais vai vienīgais līgums — Pienākums norādīt objektīvus iemeslus — Atcelšana — Vispārējā darba ņēmēju aizsardzības līmeņa pazemināšanās — Nediskriminācijas princips — EKL 82. un 86. pants) 14	14
2011/C 63/27	Lieta C-22/10 P: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 27. oktobra rīkojums — <i>REWE-Zentral AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi) un <i>Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Clina” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “CLINAIR” — Reģistrācijas atteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas izvērtējums — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 15	15
2011/C 63/28	Lieta C-102/10: Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 28. oktobra rīkojums (<i>Judecătoria Focşani</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Frăsina Bejan/Tudorel Muşat</i> (Reglaments — 92. panta 1. punkts, 103. panta 1. punkts un 104. panta 3. punkta pirmā un otrā daļa — Tiesību aktu tuvināšana — Transportlīdzekļa īpašnieka obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas režīms — Brīvprātīgās apdrošināšanas līgums — Nepiemērojamība) 15	15

2011/C 63/29	Lieta C-193/10: Tiesas 2010. gada 9. decembra rīkojums (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>KMB Europe BV/Hauptzollamt Duisburg</i> (Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifa klasifikācija — MP3/multi-mediju atskaņotājs — Pozīcija 8521 — Skaņu ierakstīšanas un atskaņošanas aparatūra)	16
2011/C 63/30	Lieta C-199/10: Tiesas 2010. gada 22. novembra rīkojums (<i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública</i> (Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — EKL 56. un 58. pants — Dividenžu aplikšana ar nodokli — Nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā — Valsts nodokļu tiesību akti, kas paredz kapitāla daļu atbrīvošanu no sabiedrību ienākuma nodokļa)	16
2011/C 63/31	Lieta C-377/10: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 6. decembra rīkojums (<i>Tribunalul Dolj</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Adrian Băilă/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Saistības ar realitāti vai pamata lietas priekšmetu neesamība — Nepieņemamība)	17
2011/C 63/32	Lieta C-439/10: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 7. decembra rīkojums (<i>Curtea de Apel Bacău</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>SC DRA SPEED SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lietas faktisko apstākļu apraksta neesamība — Nepieņemamība)	17
2011/C 63/33	Lieta C-440/10: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 7. decembra rīkojums (<i>Curtea de Apel Bacău</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>SC SEMTEX SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lietas faktisko apstākļu apraksta neesamība — Nepieņemamība)	18
2011/C 63/34	Lieta C-441/10: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 7. decembra rīkojums (<i>Curtea de Apel Bacău</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ioan Anghel/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lietas faktisko apstākļu apraksta neesamība — Nepieņemamība)	18
2011/C 63/35	Lieta C-262/88 INT: Pieteikums interpretēt 1990. gada 17. maija spriedumu lietā C-262/88 <i>Barber</i> , kuru 2010. gada 26. maijā iesniedza <i>Manuel Enrique Peinado Guitart</i>	18
2011/C 63/36	Lieta C-549/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2010. gada 9. septembra spriedumu lietā T-155/06 <i>Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS</i> /Eiropas Komisija 2010. gada 22. novembrī iesniedza <i>Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS</i>	18

2011/C 63/37	Lieta C-562/10: Prasība, kas celta 2010. gada 30. novembrī — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	19
2011/C 63/38	Lieta C-566/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2010. gada 13. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-166/07 un T-285/07 Itālijas Republika/Eiropas Komisija 2010. gada 2. decembrī iesniedza Itālijas Republika	21
2011/C 63/39	Lieta C-567/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 3. decembrī iesniedza <i>Cour constitutionnelle</i> (Beļģija) — <i>Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL/Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale</i>	22
2011/C 63/40	Lieta C-570/10: Prasība, kas celta 2010. gada 6. decembrī — Eiropas Komisija/Īrija	22
2011/C 63/41	Lieta C-601/10: Prasība, kas celta 2010. gada 17. decembrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	22
2011/C 63/42	Lieta C-6/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 5. janvārī iesniedza <i>High Court of Justice (Chancery Division)</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>Daiichi Sankyo Company/Comptroller-General of Patents</i>	23
2011/C 63/43	Lieta C-16/11: Prasība, kas celta 2011. gada 11. janvārī — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika	24
2011/C 63/44	Lieta C-60/09: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 1. decembra rīkojums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale della Campania</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Lucio Rubano/Regione Campania, Comune di Cusano Mutri</i>	24
2011/C 63/45	Lieta C-116/09: Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 7. decembra rīkojums (<i>Bezirksgericht Ried i.I.</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret <i>Antonio Formato, Lenka Rohackova, Torsten Kuntz, Gardel Jong Aten, Hubert Kanatschnig, Jarmila Szabova, Zdenka Powerova, Nousia Nettuno</i>	24
2011/C 63/46	Lieta C-387/09: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 30. novembra rīkojums (<i>Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)/Magnatradíng SL</i>	24
2011/C 63/47	Lieta C-33/10: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 8. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste	25
2011/C 63/48	Lieta C-208/10: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 23. novembra rīkojums — Eiropas Komisija/Portugāles Republika	25

Vispārējā tiesa

2011/C 63/49	Lieta T-382/08: Vispārējās tiesas 2011. gada 18. janvāra spriedums — <i>Advance Magazine Publishers/ITSB — Capela & Irmãos</i> (“VOGUE”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “VOGUE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “VOGUE Portugal” — Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts))	26
2011/C 63/50	Lieta T-336/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 19. janvāra spriedums — <i>Häfele/ITSB — Topcom Europe</i> (“Topcom”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Topcom” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas un Beniluksa vārdiskas preču zīmes “TOPCOM” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Preču līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	26
2011/C 63/51	Lieta T-411/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 12. janvāra rīkojums — <i>Terezakis/Komisija</i> (Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Daļējs atteikums piekļuvei — Apstrīdēta akta aizstāšana tiesvedības laikā — Atteikums pielāgot prasījumus — Tiesvedības izbeigšana)	26
2011/C 63/52	Lieta T-563/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 30. septembra spriedumu lietā F-20/06 <i>De Luca/Komisija</i> 2010. gada 10. decembrī iesniedza <i>Patrizia De Luca</i>	27
2011/C 63/53	Lieta T-570/10: Prasība, kas celta 2010. gada 17. decembrī — <i>Environmental Manufacturing/ITSB — Wolf</i> (Vilka galvas attēls)	27
2011/C 63/54	Lieta T-571/10: Prasība, kas celta 2010. gada 16. decembrī — <i>Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik/ITSB — Impexmetal</i> (FLT-1)	28
2011/C 63/55	Lieta T-580/10: Prasība, kas celta 2010. gada 22. decembrī — <i>Wohlfahrt/ITSB — Ferrero</i> (“Kindertraum”)	29
2011/C 63/56	Lieta T-581/10: Prasība, kas celta 2010. gada 23. decembrī — <i>X Technology Swiss/ITSB — Brawn</i> (“X-Undergear”)	29
2011/C 63/57	Lieta T-585/10: Prasība, kas celta 2010. gada 17. decembrī — <i>Aitic Penteo/ITSB — Atos Worldline</i> (“PENTEО”)	30
2011/C 63/58	Lieta T-7/11: Prasība, kas celta 2011. gada 7. janvārī — <i>Bank Melli Iran/Padome</i>	30
2011/C 63/59	Lieta T-12/11: Prasība, kas celta 2011. gada 7. janvārī — <i>Iran Insurance/Padome</i>	31

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

*(2011/C 63/01)***Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī***

OV C 55, 19.2.2011.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 46, 12.2.2011.

OV C 38, 5.2.2011.

OV C 30, 29.1.2011.

OV C 13, 15.1.2011.

OV C 346, 18.12.2010.

OV C 328, 4.12.2010.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bavaria NV/Bayerischer Brauerbund eV

(Lieta C-120/08) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2081/92 un Regula (EK) Nr. 510/2006 — Piemērošana laikā — 14. pants — Reģistrācija atbilstoši vienkāršotajai procedūrai — Sakarības starp preču zīmēm un aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm)

(2011/C 63/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Bavaria NV

Atbildētāja: Bayerischer Brauerbund eV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesgerichtshof — Padomes 2006. gada 20. marta Regulas (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.) 14. panta 1. punkta interpretācija, kā arī Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 208, 1. lpp.) 17. panta interpretācija — Padomes 2001. gada 28. jūnija Regulas (EK) Nr. 1347/01, ar ko papildina pielikumu Komisijas Regulai (EK) Nr. 1107/96 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un izcelsmes vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2081/92 17. pantā (OV L 182, 3. lpp.) spēkā esamība — Pretruna starp reģistrētu aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kas reģistrēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2081/92 17. pantu (šeit: "Bayerisches Bier") un starptautisku preču zīmi (šeit: preču zīme, kura ietver vārdu "Bavaria")

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 14. panta 1. punkts ir piemērojams, lai atrisinātu kolīziju starp nosaukumu, kas kā aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir reģistrēts saskaņā ar šīs regulas 17. pantā minēto vienkāršoto procedūru, un preču zīmi, uz kuru ir attiecināma kāda no šīs regulas 13. pantā minētajām situācijām un kura attiecas uz tāda paša veida precēm, un turklāt tās reģistrācijas pieteikums ir ticis iesniegts kā pirms minētā nosaukuma reģistrācijas, tā arī pirms Padomes 2003. gada 8. aprīļa Regulas Nr. 692/2003, ar ko groza Regulu Nr. 2081/92, stāšanās spēkā. Šī nosaukuma reģistrācijas spēkā stāšanās datums ir atsaucies datums minētā 14. panta 1. punkta izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 197, 02.08.2008.**Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Slovākijas Republika**(Lieta C-507/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Uzņēmuma nodokļu parāda daļēja dzēšana izlīguma procedūrā — Komisijas lēmums, kurā konstatēta šā atbalsta nesaderība ar kopējo tirgu un uzdots to atgūt — Neizpilde)

(2011/C 63/03)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Giolito, J. Javorský un K. Walkerová)

Atbildētāja: Slovākijas Republika (pārstāve — B. Ricziová)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu tiesību aktu nepieņemšana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2006. gada 7. jūnija Lēmumu C(2006) 2082, galīgā redakcija, ar kuru par nesaderīgu ar kopējo tirgu atzīts atbalsts, ko Slovākija sniegusi uzņēmumam *Frucona Košice*, nodokļu iestādei izlīguma ar kreditoriem procedūrā dzēšot nodokļu parādu, un uzdots to atgūt (valsts atbalsts Nr. C-25/2005, ex NN 21/2005) (OV L 112, 14. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) atvēlētajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu Komisijas 2006. gada 7. jūnija Lēmumā Nr. 2007/254/EK par valsts atbalstu C-25/2005 (ex NN 21/2005), ko Slovākijas Republika īstenojusi par labu *Frucona Košice a.s.*, norādīto neliikumīgo atbalstu no tā saņērnēja, Slovākijas Republika nav izpildījusi EKL 249. panta ceturtajā daļā un minētā lēmuma 2. pantā noteiktos pienākumus;

2) Slovākijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 102, 01.05.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda/Ministero della Salute

(Lieta C-77/09) (¹)

(Augu aizsardzības līdzekļi — Direktīva 2006/134/EK — Spēkā esamība — Fenarimola kā aktīvās vielas lietošanas ierobežojumi)

(2011/C 63/04)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda*

Atbildētāja: *Ministero della Salute*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio* — Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2006.

gada 11. decembra Direktīvu 2006/134/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā iekļautu fenarimolu kā aktīvo vielu (OV L 349, 32. lpp.), I pielikuma spēkā esamība attiecībā uz ierobežojumiem iekļaut tajā aktīvo vielu fenarimolu

Rezolutīvā daļa:

Prejudiciālā jautājuma izskatīšanā nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Komisijas 2006. gada 11. decembra Direktīvas 2006/134/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā iekļautu fenarimolu kā aktīvo vielu, spēkā esamību.

(¹) OV C 102, 01.05.2009.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Oberste Berufungs- und Disziplarkommission (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedībā, ko uzsācis Robert Koller

(Lieta C-118/09) (¹)

(“Valsts tiesas” jēdziens EKL 234. panta izpratnē — Diplomu atzīšana — Direktīva 89/48/EEK — Advokāts — Iekļaušana profesionālajā reģistrā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā diploms ir ticis atzīts par līdzvērtīgu)

(2011/C 63/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberste Berufungs- und Disziplarkommission

Lietas dalībnieki pamata procesā

Robert Koller

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Oberste Berufungs- und Disziplarkommission* — Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV 1989, L 19, 16. lpp.), interpretācija — Direktīvas piemērojamība Austrijas pilsonim, kas reģistrēts Spānijas advokātu reģistrā, pēc viņa Austrijā iegūtā diploma un vismaz trīs gadu ilgu papildu studiju Spānijas universitatē pielīdzināšanas, kurš pēc trīs nedēļu profesionālās prakses Spānijā lūdz viņu pielaist atbilstības pārbaudījumam, lai tiktu ierakstīts Austrijas advokātu reģistrā, pamatojoties uz dokumentu, kas ļauj viņam strādāt šajā profesijā Spānijā

Rezolutīvā daļa:

- 1) saistībā ar piekļuvi nodarbinātībai reglamentētā advokāta profesijā attiecīgajā dalībvalstī, ar nosacījumu, ka ir nokārtots kvalifikācijas atbilstības pārbaudījums, uz Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvu 2001/19/EK, noteikumiem var atsaukties persona, kurai ir šajā dalībvalstī izdots vairāk nekā trīs gadus ilgu pēcvidusskolas izglītību apliecināošs dokuments, kā arī par tam līdzvērtīgu atzīstams citā dalībvalstī izdots dokuments par papildizglītību mazāk nekā trīs gadu garumā, kas ļauj šai personai pēdējā minētajā dalībvalstī praktizēt reglamentētajā advokāta profesijā, ko tā arī darīja brīdī, kad iesniedza pieteikumu pieļaut kvalifikācijas atbilstības pārbaudījumam;
- 2) Direktīva 89/48, kas grozīta ar Direktīvu 2001/19, ir interpretējama tādējādi, ka tai pretrunā ir situācija, kad attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes personai, kura atrodas tādā situācijā kā prasītājs pamata lietā, neļauj kārtot kvalifikācijas atbilstības pārbaudījumu praktizēšanai advokāta profesijā, ja nav iesniegts apliecinājums par šīs dalībvalsts tiesību aktos paredzēto prakses laiku.

(¹) OV C 141, 20.06.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ilonka Sayn-Wittgenstein/Landeshauptmann von Wien

(Lieta C-208/09) (¹)

(Eiropas Savienības pilsonība — Brīva pārvietošanās un uzturēšanās dalībvalstīs — Dalībvalsts konstitucionālais likums par aristokrātijas atcelšanu šajā valstī — Pilngadīgas personas, kas ir minētās valsts pilsonē, patronīms uzvārds, ko tā ieguvusi adopcijas rezultātā citā dalībvalstī, kurā ir tās dzīvesvieta — Aristokrātisks tituls un dižciltības partikula, kas ir daļa no patronīma uzvārda — Iekļaušana civilstāvokļa aktu reģistrā, ko veikušas pirmās minētās dalībvalsts iestādes — Ieraksta labojums ex officio — Aristokrātiskā titula un dižciltības partikulas atcelšana)

(2011/C 63/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ilonka Sayn-Wittgenstein

Atbildētājs: Landeshauptmann von Wien

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgerichtshof — EKL 18. panta interpretācija — Dalībvalsts likums, ar kuru šajā valstī atceļ aristokrātiju un aizliedz šīs valsts pilsoņiem lietot citā valstī piešķirtus aristokrātijas titulus — Šīs dalībvalsts iestāžu atteikums dzimšanas reģistrā ierakstīt aristokrātijas titulu un aristokrātijas prefiksu, kuri ietilpst pilngadīgas personas, šīs valsts pilsoņa, uzvārdā, kuru tā ieguvusi citā dalībvalstī, kurā tā dzīvo, pēc tam, kad to adoptējis pēdējās minētās valsts pilsonis

Rezolutīvā daļa:

LESD 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz dalībvalsts iestādēm tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, atteikties atzīt visus elementus patronīmā uzvārdā, kāds šīs valsts pilsonim tika piešķirts otrā dalībvalstī, kurā viņš dzīvo, brīdī, kad viņu pieaugušā vecumā adoptēja šīs otrās dalībvalsts pilsonis, tāpēc, ka šis patronīmais uzvārds ietver aristokrātisku titulu, kas nav pieļaujams pirmajā dalībvalstī saskaņā ar tās konstitucionālajām tiesībām, ar nosacījumu, ka šo iestāžu pieņemtie pasākumi šajā kontekstā ir pamatoti ar sabiedriskās kārtības apsvērumiem, proti, tie ir nepieciešami, lai aizsargātu to garantētās intereses, un ir samērīgi ar lēģitīmi izvirzīto mērķi.

(¹) OV C 193, 15.08.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Markkinaoikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, agrākais nosaukums — Suomen Terveystalo Oyj/Oulun kaupunki

(Lieta C-215/09) (¹)

(Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Jaukts līgums — Līgums, kas ir noslēgts starp līgumslēdzēju iestādi un no tās neatkarīgu privātu sabiedrību — Kopuzņēmuma, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, izveidošana, tajā piedaloties vienādās daļās — Partneru saistības četru gadu pārejas posma laikā iegādāties no kopuzņēmuma veselības aprūpes pakalpojumus, kas tiem ir jānodrošina saviem darbiniekiem)

(2011/C 63/07)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Markkinaoikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Mehiläinen Oy un Terveystalo Healthcare Oy, agrākais nosaukums — Suomen Terveystalo Oyj

Atbildētāja: Oulun kaupunki

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Markkinaoikeus* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.), 1. panta 2. punkta a) un d) apakšpunkta interpretācija — Līgums starp pašvaldību un privātu, neatkarīgu sabiedrību, kurš paredz kopuzņēmuma izveidošanu, kurā abiem partneriem ir vienāds kapitāla daļu skaits un kuram tiek nodotas to attiecīgās aktivitātes veselības aprūpes un labsajūtas darba vietā jomā — Līgums, ar kuru pašvaldība un privāta sabiedrība apņemas pārejas perioda laikā no jaunā kopuzņēmuma iegādāties veselības aprūpes un labsajūtas darba vietā pakalpojumus saviem attiecīgajiem darbiniekiem

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja līgumslēdzēja iestāde ar attiecībā pret šo iestādi neatkarīgu, privātu sabiedrību noslēdz līgumu par tāda kopuzņēmuma akciju sabiedrības formā dibināšanu, kura mērķis ir sniegt veselības aprūpes un labsajūtas darba vietā pakalpojumus, minētajai līgumslēdzējai iestādei līguma saistībā ar tās pašas darbiniekiem paredzētiem pakalpojumiem, kuru vērtība pārsniedz šajā direktīvā noteikto sliekšni, ja šis līgums ir nodalāms no minētās sabiedrības dibināšanas līguma, slēgšanas tiesību piešķiršana ir jāveic, ievērojot minētās direktīvas noteikumus, kas ir piemērojami tās II B pielikumā ietilpstošajiem pakalpojumiem.

(¹) OV C 193, 15.08.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (*Arbeidshof te Brussel* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Omalet NV/Rijksdienst voor Sociale Zekerheid*

(Lieta C-245/09) (¹)

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — EKL 49. pants — Uzņēmējs, kas dibināts kādā dalībvalstī — Tajā pašā dalībvalstī dibinātu darījuma partneru pieaicināšana — Pilnībā iekšēja situācija — Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamība)

(2011/C 63/08)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidshof te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Omalet NV*

Atbildētājs: *Rijksdienst voor Sociale Zekerheid*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Arbeidshof te Brussel* — EKL 49. panta interpretācija — Sociālā likumdošana — Beļģijā dibināts uzņēmums, kurš izsludina konkursu šajā pašā dalībvalstī dibinātiem apakšuzņēmējiem, kas nav reģistrēti valsts iestādēs — EKL 49. panta piemērošana vai nepiemērošana

Rezolutīvā daļa:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Arbeidshof te Brussel* (Beļģija) iesniegusi ar 2009. gada 25. jūnija lēmumu, ir nepieņemams.

(¹) OV C 220, 12.09.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (*Rechtbank Haarlem* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Premis Medical BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid*

(Lieta C-273/09) (¹)

(Regula (EK) Nr. 729/2004 — “Krāga rolatora” klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā — Pozīcija 9021 — Pozīcija 8716 — Labojums — Spēkā esamība)

(2011/C 63/09)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Haarlem

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Premis Medical BV*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Rechtbank Haarlem* (Nīderlande) — Komisijas 2004. gada 15. aprīļa Regulas (EK) Nr. 729/2004 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV L 113, 5. lpp.) interpretācija — Ortopēdiskie piederumi un aparāti vai ierīces, kas domāti fiziska defekta vai invaliditātes kompensēšanai kombinētās nomenklatūras 9021 pozīcijas izpratnē — Rolatori, kas domāti personām ar ierobežotu spēju pārvietoties

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 2004. gada 15. aprīļa Regula (EK) Nr. 729/2004 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā, tās redakcijā pēc labojuma, kas publicēts 2004. gada 7. maijā, ir spēkā neesoša tiktāl, ciktāl, pirmkārt, ar labojumu ir paplašināta sākotnējās regulas

piemērošanas joma attiecībā uz krāģi rolatoru, kas sastāv no cauruļveida alumīnija rāmja ar četriem riteniem, no kuriem priekšējie ir grozāmi, rokturiem un bremzēm, kurš ir paredzēts, lai palīdzētu personām, kurām ir grūtības pārvietoties, un, otrkārt, ciktāl ar šo regulu minētais krāģis rolators tiek klasificēts kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 8716 80 00.

(¹) OV C 267, 07.11.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Court of Session (Scotland), Edinburgh (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/RBS Deutschland Holdings GmbH

(Lieta C-277/09) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Transportlīdzekļu iegūšana un izmantošana izpirkuma nomas darījumos — Divu dalībvalstu nodokļu sistēmu atšķirības — Jaunprātīgas rīcības aizliegums)

(2011/C 63/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Atbildētāja: RBS Deutschland Holdings GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Court of Session (Scotland), Edinburgh — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 17. panta 3. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Darbības, kuru veikšanas vienīgais mērķis ir nodokļu priekšrocību iegūšana — Apvienotajā Karalistē dibinātas bankas meitas uzņēmuma Vācijā sniegtie transportlīdzekļu nomas pakalpojumi Apvienotajā Karalistē

Rezolutīvā daļa:

1) tādos apstākļos kā pamata lietā Padomes 1977. gada 17. maija Sestās Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 17. panta 3. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts nevar atteikt nodokļa maksātājam atskaitīt PVN priekšnodokli, kas samaksāts par šajā dalībvalstī veikto preču iegādi, ja šīs preces

tikušas izmantotas citā dalībvalstī veiktiem izpirkuma nomas darījumiem, tikai tādēļ, ka par izejošajiem darījumiem nav maksāts PVN otrajā dalībvalstī;

2) Jaunprātīgas rīcības aizlieguma princips neizslēdz tiesības atskatīt pievienotās vērtības nodokli atbilstoši Direktīvas 77/388 17. panta 3. punkta a) apakšpunktam tādos apstākļos kā pamata lietā, kur uzņēmums, kas reģistrēts vienā dalībvalstī, izvēlas ar savu meitas sabiedrību, kas reģistrēta citā dalībvalstī, veikt preču izpirkuma nomas darījumus trešajai sabiedrībai, kas reģistrēta pirmajā minētajā dalībvalstī, lai izvairītos no tā, ka samaksa par šiem darījumiem tiek aplikta ar pievienotās vērtības nodokli, jo pirmajā dalībvalstī šie darījumi tiek kvalificēti kā nomas pakalpojumu sniegšana, kas veikta otrajā dalībvalstī, un šajā otrajā dalībvalstī — kā preču piegāde, kas veikta pirmajā dalībvalstī.

(¹) OV C 267, 07.11.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-304/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Atbalsts Biržas sarakstā jauniekļauto uzņēmēj sabiedrību labā — Atgūšana)

(2011/C 63/11)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Flinns [L. Flynn], E. Righini [E. Righini] un V. di Buči [V. Di Buccì])

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — Dž. Palmjēri [G. Palmieri] un P. Džentili [P. Gentili])

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu pasākumu neveikšana noteiktajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu 2., 3. un 4. pantu Komisijas 2005. gada 16. marta Lēmumā 2006/261/EK par atbalsta shēmu C 8/2004 (ex NN 164/2003) nodokļu atvieglojumu veidā, ko Itālija īstenojusi biržas sarakstā jauniekļauto uzņēmēj sabiedrību labā [izziņots ar dokumenta numuru C(2005) 591] (OV L 94, 42. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) neveicot noteiktajā termiņā visus vajadzīgos pasākumus, lai apturētu ar Komisijas 2005. gada 16. marta Lēmumu 2006/261/EK par atbalsta shēmu Nr. C 8/2004 (ex NN 164/2003) nodokļu atvieglojumu veidā, ko Itālija īstenojusi Biržas sarakstā jauniekļauto uzņēmēj sabiedrību labā, par nelikumīgu un ar kopējo tirgu nesaderīgu atzīto atbalsta shēmu un lai atgūtu no saņēmējiem atbilstoši minētajai shēmai piešķirto atbalstu, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti šī lēmuma 2. un 3. pantā.

2) Itālijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 256, 24.10.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Unabhāngiger Verwaltungssenat Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH/Landeshauptmann von Wien

(Lieta C-338/09) (¹)

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Konkurences noteikumi — Kobotāžas pārvadājumi — Valsts mēroga pārvadāšanas pakalpojumi, izmantojot autobusa līniju — Pieteikums izmantot līniju — Koncesija — Atļauja — Nosacījumi — Juridiskās adreses vai pastāvīga uzņēmuma esamība valsts teritorijā — Ienākumu samazināšanās, kas apdraud jau piešķirtas līnijas izmantošanas rentabilitāti)

(2011/C 63/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhāngiger Verwaltungssenat Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Atbildētājs: Landeshauptmann von Wien

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Unabhāngiger Verwaltungssenat Wien — EKL 49. panta un nākamo pantu, kā arī 81. panta un nākamo pantu interpretācija — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas transporta līnijas apkalpošanas koncesijas piešķiršanai nosaka dubultu nosacījumu, ka koncesijas pieteicējam ir juridiska adrese šajā valstī un ka jaunā līnija neapdraud identiskas, jau pastāvošas transporta līnijas rentabilitāti

Rezolutīvā daļa:

1) LESD 49. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tādu dalībvalsts tiesiskais regulējums, kāds ir aplūkots pamata tiesvedībā, kurā, lai piešķirtu atļauju personu publisko pārvadājumu ar autobusu, kas regulāri pietāj iepriekš noteiktās pieturvietās saskaņā ar iepriekš noteiktu laika plānojumu, pilsētas līnijas izmantošanai, ir prasīts, ka tirgus dalībniekiem [koncesijas] pieprasītājiem, kas ir reģistrēti citās dalībvalstīs, ir juridiskā adrese vai cits uzņēmums šīs dalībvalsts teritorijā pirms vēl tiem tiek piešķirta šādas līnijas izmantošanas atļauja. Savukārt LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts valsts tiesiskais regulē-

jums, kurā ir paredzēta prasība par pastāvīgu uzņēmumu, ja tas tiek prasīts pēc šīs atļaujas piešķiršanas un pirms [koncesijas] pieprasītājs ir uzsācis izmanto šo līniju;

2) LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kas paredz atļaujas atteikumu autobusa līnijas izmantošanai tūrisma mērķiem sakarā ar konkurējoša uzņēmuma, kam ir izmantošanas atļauja attiecībā uz lūgtajai līnijai pilnībā vai daļēji identisku līniju, rentabilitātes samazināšanos, pamatojoties tikai uz šī konkurējoša uzņēmuma apgalvojumiem.

(¹) OV C 282, 21.11.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Maltas Republika

(Lieta C-351/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2000/60/EK — 8. un 15. pants — Iekšējo virszemes ūdeņu stāvoklis — Monitoringa programmu izveidošana un īstenošana — Bezdarbība — Kopsavilkuma ziņojumu par šīm monitoringa programmām iesniegšana — Bezdarbība)

(2011/C 63/13)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un K. Xuereb)

Atbildētāja: Maltas Republika (pārstāvji — S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech un Y. Rizzo)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 1. lpp.), 8. un 15. panta pārkāpums — Pienākums izveidot un īstenot iekšējo virszemes ūdeņu monitoringa programmas — Pienākums iesniegt kopsavilkuma ziņojumus par iekšējo virszemes ūdeņu monitoringa programmām

Rezolutīvā daļa:

1) pirmkārt, neizveidojot un neīstenojot iekšējo virszemes ūdeņu monitoringa programmas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 8. panta 1. un 2. punktu, un, otrkārt, neiesniedzot kopsavilkuma ziņojumus par iekšējo virszemes ūdeņu monitoringa programmām saskaņā ar šīs direktīvas 15. panta 2. punktu, Maltas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 8. un 15. pantā paredzētos pienākumus;

2) *Malta Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.*

(¹) OV C 267, 07.11.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany/Ministerstvo kultury

(Lieta C-393/09) (¹)

(Intelektuālais īpašums — Direktīva 91/250/EEK — Datorprogrammu tiesiskā aizsardzība — “Datorprogrammas visu izteiksmes formu” jēdziens — Programmas grafiskās lietotāja saskarnes iekļaušana vai neiekļaušana — Autortiesības — Direktīva 2001/29/EK — Autortiesības un blakustiesības informācijas sabiedrībā — Grafiskās lietotāja saskarnes pārraidīšana televīzijā — Darba izziņošana sabiedrībai)

(2011/C 63/14)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany*

Atbildētāja: *Ministerstvo kultury*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Nejvyšší správní soud* — Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 122, 42. lpp.) 1. panta 2. punkta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp) 3. panta 1. punkta interpretācija — Lietotāja grafiskās saskarnes iekļaušana vai neiekļaušana Direktīvas 91/250 1. panta 2. punktā paredzētajā jēdzienā “datorprogrammas [...] visās to formās”

Rezolutīvā daļa:

1) *grafiskā lietotāja saskarne nav datorprogrammas izteiksmes forma Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību 1. panta 2. punkta izpratnē, un uz to neattiecas šajā direktīvā paredzētā datorprogrammām piemērojamo autortiesību aizsardzība. Tomēr šādai saskarnei kā darbam var būt piemērojama autortiesību aizsardzība atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvai 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, ja šī saskarne ir tā autora intelektuālā jaunrade;*

2) *grafiskās lietotāja saskarnes pārraidīšana televīzijā nav uzskatāma par ar autortiesībām aizsargātu darba izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.*

(¹) OV C 11, 16.01.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Naczelny Sąd Administracyjny (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Lieta C-438/09) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Tiesības uz PVN priekšnodokļa atskaitīšanu — Sniegtie pakalpojumi — PVN maksātāju reģistrā neregistrēts nodokļu maksātājs — Obligātas norādes PVN rēķinā — Valsts nodokļu tiesiskais regulējums — Izņēmumi no tiesībām uz nodokļa atskaitīšanu atbilstoši Sestās PVN direktīvas 17. panta 6. punktam)

(2011/C 63/15)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Bogusław Juliusz Dankowski*

Atbildētājs: *Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Naczelny Sąd Administracyjny* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 17. panta 6. punkta interpretācija — Valsts tiesiskā regulējuma, kurā ir izslēgtas tiesības atskaitīt PVN, kas samaksāts priekšnodokļi par sniegto pakalpojumu, pamatojoties uz rēķinu, ko, pārkāpjot valsts tiesisko regulējumu, ir izsniegusi persona, kas nav reģistrēta kā PVN maksātājs, saderība ar šo tiesību normu

Rezolutīvā daļa:

1) *Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 14. februāra Direktīvu 2006/18/EK, 18. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 22. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu maksātājam ir tiesības atskaitīt pievienotās vērtības*

nodokli, ko tas samaksājis par pakalpojumiem, kurus sniedzis cits nodokļu maksātājs, kurš nav reģistrējies kā šī nodokļa maksātājs, ja rēķinos, kas to apliecina, ir ietverta visa informācija, kas prasīta minētajā 22. panta 3. punkta b) apakšpunktā, it sevišķi tā, kas vajadzīga personas, kas ir izrakstījusi minētos rēķinus, un sniegto pakalpojumu rakstura identifikācijai;

- 2) Sestās direktīvas 77/388, kas grozīta ar Direktīvu 2006/18, 17. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas liedz tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, kuru nodokļu maksātājs ir samaksājis citam nodokļu maksātājam — pakalpojumu sniedzējam, ja pēdējais nav reģistrēts kā šī nodokļa maksātājs.

(¹) OV C 37, 13.02.2010.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)/Administración General del Estado

(Lieta C-488/09) (¹)

(TIR konvencija — Kopienas Muitas kodekss — Pārvadājumi, kas veikti, izmantojot TIR karneti — Galvotāja apvienība — Nelikumīga izkraušana — Pārkāpuma izdarīšanas vietas noteikšana — Ievedmuitas nodokļu piedziņa)

(2011/C 63/16)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)

Atbildētāja: Administración General del Estado

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Supremo — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 221. panta 3. panta un Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), 454. panta 3. punkta un 455. panta interpretācija — Pārvadājumi, kas veikti, izmantojot TIR karneti — Pārkāpumi vai nelikumības — Vieta — Procedūra — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa vēlāka piedziņa

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, 454. un 455. pants ir interpretējami tādējādi, ka tad, ja prezumpcija, ka muitas parāda piedziņa ir tās dalībvalsts kompetencē, kuras teritorijā ir konstatēts ar TIR karneti veikta pārvadājuma laikā izdarīts pārkāpums, nav spēkā, jo ir taisīts spriedums, kurā ir atzīts, ka šis pārkāpums ir izdarīts citas dalībvalsts teritorijā, šis pēdējās minētās valsts muitas iestādes iegūst kompetenci piedzīt šo parādu ar noteikumu, ka saistībā ar faktiem, kas veido minēto pārkāpumu, tiesvedība ir ierosināta divu gadu laikā no dienas, kad saistībā ar teritoriju, kurā tas pats pārkāpums tika konstatēts, galvotāja apvienība par to tika informēta;

- 2) Regulas Nr. 2454/93 455. panta 1. punkts, kas aplūkots kopā ar Muitas konvencijas par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, kuros lieto TIR karneti, kas parakstīta Ženēvā 1975. gada 14. novembrī, 11. panta 1. punktu, ir interpretējams tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi tiek aplūkoti pamata lietā, galvotāja apvienība nevar atsaukties uz šajās tiesību normās paredzēto noilguma termiņu, ja tās dalībvalsts muitas iestādes, par kuras teritoriju tā ir atbildīga, viena gada laikā no dienas, kad šīs iestādes tika informētas par izpildāmu spriedumu, kurā ir noteikta to kompetence, tai dara zināmus faktus, kuru rezultātā radās muitas parāds, kas tai jāsamaksā galvotās summas apmērā.

(¹) OV C 63, 13.03.2010.

Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedībā, kas saistīta ar RTL Belgium SA, agrāk — TVi SA

(Lieta C-517/09) (¹)

(Direktīva 89/552/EEK — Televīzijas apraides pakalpojumi — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Valsts tiesas jēdziens LESD 267. panta izpratnē — Tiesas kompetences neesamība)

(2011/C 63/17)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel

Lietas dalībnieks pamata procesā

RTL Belgium SA, agrāk — TVi SA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel* (Beļģija) — Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvas 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298, 23. lpp.), 1. panta c) punkta interpretācija — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Televīzijas apraides pakalpojumi — Audiovizuālā pakalpojuma “sniedzēja” un “efektīvas kontroles gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan uz to organizāciju” jēdzieni — Valsts tiesas jēdziens LESD 267. panta izpratnē

Rezolutīvā daļa:

Tiesai nav kompetences atbildēt uz *Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel* 2009. gada 3. decembra lēmumā uzdoto jautājumu.

(¹) OV C 51, 27.02.2010.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Tribunal administratif de Paris (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations

(Lieta C-524/09) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Orhūsas konvencija* — Direktīva 2003/4/EEK — Vides informācijas pieejamība sabiedrībai — Direktīva 2003/87/EEK — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma — Regula (EK) Nr. 2216/2004 — Standartizēta un droša reģistru sistēma — Piekļuve informācijai par darījumiem ar siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotām — Atteikums izpaust informāciju — Centrālais administrators — Valstu reģistru administratori — Reģistros iekļautās informācijas konfidencialitāte raksturs — Atkāpes)

(2011/C 63/18)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Paris

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ville de Lyon

Atbildētāja: Caisse des dépôts et consignations

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal administratif de Paris — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28.

janvāra Direktīvas 2003/4/EEK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV 41, 26. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EEK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un ar ko groza Padomes Direktīvu 96/61/EEK (OV L 275, 32. lpp.), interpretēšana, kā arī Komisijas 2004. gada 21. decembra Regulas (EK) Nr. 2216/2004 par standartizētu un drošu reģistru sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 280/2004/EK (OV L 386, 1. lpp.), 9. un 10. panta un XVI pielikuma interpretēšana — Piekļuve informācijai par darījumiem ar siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotām — Atteikums izpaust minēto informāciju — Centrālā administratora un valsts reģistra administratora attiecīgā kompetence — Reģistros iekļautās informācijas konfidencialitāte raksturs un atkāpju iespējas

Rezolutīvā daļa:

- 1) uz pieprasījumu par tādu darījumu datu kā pamata lietā izpaušanu, kas ir saistīti ar emisijas kvotu pārņemšanas konta un ieguvēja konta turētāja vārdu, ar šajos darījumos iesaistītajām kvotām vai Kioto vienībām, kā arī ar šo darījumu noslēgšanas datumu un stundu, ir attiecināmi vienīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvā 2003/87/EEK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un ar ko groza Padomes Direktīvu 96/61/EEK, redakcijā, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Direktīvas 2004/101/EEK, kā arī Komisijas 2004. gada 21. decembra Regulā (EK) Nr. 2216/2004 par standartizētu un drošu reģistru sistēmu saskaņā ar Direktīvu 2003/87 un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK ietvertie informācijas izpaušanu sabiedrībai un konfidencialitāti reglamentējošie īpašie noteikumi;
- 2) tādi darījumu dati kā dati, kurus pamata lietā ir pieprasījuši vietējās pārvaldes iestāde, kura vēlas pārskatīt vienošanos par sabiedriskā pakalpojuma nodrošināšanu, ir uzskatāmi par konfidencialiem datiem Regulas Nr. 2216/2004 izpratnē, un saskaņā ar šīs regulas 9. un 10. pantu, lasot tos kopā ar šīs regulas XVI pielikuma 11. un 12. punktu, šie dati, nepastāvot iepriekšējai attiecīgo kontu turētāju piekrišanai, plašam sabiedrības lokam ir brīvi pieejami vienīgi Kopienas neatkarīgā darījumu žurnāla tīmekļa vietnes publiskajā zonā, sākot ar piektā gada (X+5) 15. janvāri pēc (X) gada pēc attiecīgo darījumu par emisijas kvotu nodošanu pabeigšanas;
- 3) kaut arī, piemērojot Regulu Nr. 2216/2004, vienīgi centrālā administratora kompetencē ir izpaust plašam sabiedrības lokam šīs regulas XVI pielikuma 12. punktā minētos datus, tomēr valsts reģistra administratoram, izskatot pieprasījumu par šādu darījumu datu izpaušanu, ir pienākums pašam noraidīt šo pieprasījumu, jo, nepastāvot iepriekšējai attiecīgo kontu turētāju piekrišanai, tam ir jānodrošina šo datu konfidencialitāte tik ilgi, kamēr centrālajam administratoram nav likumīgu tiesību izpaust šos datus plašam sabiedrības lokam.

(¹) OV C 37, 13.02.2010.

Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (*Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Lecson Elektromobile GmbH/Hauptzollamt Dortmund*

(Lieta C-12/10) ⁽¹⁾

(Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — XVII iedaļa — Transportlīdzekļi — 87. nodaļa — Automobiļi, traktori, divriteņi un citi zemes transportlīdzekļi, to daļas un piederumi — Pozīcijas 8703 un 8713 — Ar atsevišķu un regulējamu stūres statni aprīkoti elektriskie automobiļi uz trīs vai četriem riteņiem, kas paredzēti vienas personas pārvadāšanai un kuru maksimālais ātrums ir no 6 līdz 15 km/h, saukti par “elektromobiļiem”)

(2011/C 63/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Lecson Elektromobile GmbH*

Atbildētājs: *Hauptzollamt Dortmund*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Düsseldorf* — Lūgums interpretēt I pielikumu Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2004. gada 7. septembra Regulu (EK) Nr. 1810/2004 (OV L 327, 1. lpp.) — Elektriski transportlīdzekļi ar trim vai četriem riteņiem, kas ir paredzēti vienas personas pārvadāšanai un kuru maksimālais ātrums ir 6–15 km/h — Klasifikācija Kombinētās nomenklatūras pozīcijā 8713 vai pozīcijā 8703?

Rezolutīvā daļa:

Kombinētās nomenklatūras, kas minēta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kura ir grozīta ar Komisijas 2004. gada 7. septembra Regulu (EK) Nr. 1810/2004, pozīcija 8703 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz tādiem transportlīdzekļiem uz trīs vai četriem riteņiem kā pamata lietā apspriestie, kas paredzēti vienas personas, kura var arī nebūt invalīds, pārvadāšanai ar elektriskā motora piedziņu, kuru darbina baterija, un kuri var sasniegt maksimālo ātrumu 6 līdz 15 km/h, sauktiem par “elektromobiļiem”

⁽¹⁾ OV C 80, 27.03.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (*Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Luksemburgas Lielhercogiste, *Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen (Bacino Charter Company SA* maksātnespējas procesa administrators), *Bacino Charter Company SA*

(Lieta C-116/10) ⁽¹⁾

(Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 15. panta 4. punkta a) apakšpunkts un 5. punkts — Jūras kuģu nomas atbrīvojums no nodokļa — Piemērošanas joma)

(2011/C 63/20)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Luksemburgas Lielhercogiste, *Administration de l'enregistrement et des domaines*

Atbildētājs: *Pierre Feltgen (Bacino Charter Company SA* maksātnespējas procesa administrators), *Bacino Charter Company SA*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp), 15. panta 4. punkta a) apakšpunkta un 5. punkta interpretācija — Atbrīvojums, kas attiecas uz jūras kuģu nomu — Atbrīvojums, kas pakļauts nosacījumam saistībā ar to, vai ar šādiem kuģiem tiek kuģots atklātā jūrā un vai tie nodrošina pasažieru pārvadāšanu par atlīdzību, vai komercdarbības, rūpnieciskās darbības vai zvejniecības veikšanu

Rezolutīvā daļa:

15. panta 5. punkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK, ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa nav piemērojams pakalpojumu sniegšanai, kuru veido kuģa un tā apkalpes nodošana pret atlīdzību fizisku personu rīcībā izklaides braucieniem atklātā jūrā.

⁽¹⁾ OV C 113, 01.05.2010.

**Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums
— Eiropas Komisija/Čehijas Republika**

(Lieta C-276/10) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2006/118/EK — Gruntsūdeņu aizsardzība pret piesārņojumu un pasliktināšanos — Netransponēšana paredzētajā termiņā)

(2011/C 63/21)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un L. Jelínek)

Atbildētāja: Čehijas Republika (pārstāvji — M. Smolek un J. Jirkalová)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu aktu nepieņemšana vai nepaziņošana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/118/EK par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos (OV L 372, 19. lpp.) prasības

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/118/EK par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos prasības, Čehijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 12. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Čehijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 209, 31.07.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Tribunal administratif (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tankreederei I SA/Directeur de l'administration des contributions directes

(Lieta C-287/10) ⁽¹⁾

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Kapitāla brīva aprīte — Nodokļu atlaide par ieguldījumiem — Piešķiršana ar nosacījumu, ka ieguldījumi tiek fiziski īstenoti valsts teritorijā — Citās dalībvalstīs lietoto kuģu iekšzemes ūdensceļu navigācijai izmantošana)

(2011/C 63/22)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Tankreederei I SA

Atbildētājs: Directeur de l'administration des contributions directes

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal administratif de Luxembourg –EKL 49. un 56. panta interpretācija — Nodokļu atlaide par ieguldījumiem — Tiesiskais regulējums, ar kuru šāda atlaide tiek pakļauta nosacījumam, ka ieguldījums jāveic pastāvīgā uzņēmumā, kas atrodas valsts teritorijā, un tas ir fiziski jāīsteno šajā teritorijā — Sabiedrība, kas darbojas starptautisko kuģniecības pārvadājumu jomā, kas ir dibināta un tiek aplikta ar nodokļiem Luksemburgā, bet kas ir veikusi ieguldījumu, kuru veido tāda īpašuma iegāde, kas pamatā tiek izmantots ārpus valsts teritorijas — Pakalpojumu sniegšanas brīvības un kapitāla brīvas aprītes šķērslis

Rezolutīvā daļa:

LES 56. pants ir interpretējams tādējādi, ka ar to netiek pieļauta dalībvalsts tiesību norma, saskaņā ar kuru uzņēmumam, kurš ir dibināts tikai šajā dalībvalstī, tiek atteikta nodokļa atlaide par ieguldījumiem, pamatojoties vienīgi uz to, ka ieguldījumi, attiecībā uz kuriem tiek prasīta šī atlaide, fiziski tiek īstenoti citas dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 221, 14.08.2010.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Oberlandesgericht Celle (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Joseba Andoni Aguirre Zarraga/Simone Pelz

(Lieta C-491/10 PPU) ⁽¹⁾

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Vecāku atbildība — Aizgādības tiesības — Bērna nolaupīšana — 42. pants — Kompetentās (Spānijas) tiesas taisīta apliecināta sprieduma, ar kuru ir noteikta bērna atpakaļatdošana, izpilde — Izpildes tiesas (Vācija) kompetence atteikties izpildīt minēto spriedumu smaga bērna tiesību pārkāpuma gadījumā)

(2011/C 63/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Celle

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Joseba Andoni Aguirre Zarraga

Atbildētāja: Simone Pelz

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Oberlandesgericht Celle* — Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.) 42. panta interpretācija — Bērna nolaupīšana — Kompetentās (Spānijas) tiesas sprieduma, ar kuru ir noteikta bērna atpakaļatdošana, izpilde — Izpildes tiesas (Vācija) kompetence atteikties izpildīt minēto spriedumu smaga bērna tiesību pārkāpuma gadījumā

Rezolutīvā daļa:

Tādos apstākļos kā pamata lietā izpildes dalībvalsts kompetentā tiesa nevar iebilst pret apliecināta nolēmuma izpildi, ar kuru ir noteikta nelikumīgi aizturēta bērna atpakaļatdošana, ar pamatojumu, ka izcelsmes dalībvalsts tiesa, kura ir pieņēmusi šo nolēmumu, esot pārkāpusi Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 42. pantu, kas interpretēts saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. pantu, un šāda pārkāpuma esamības vērtējums ir tikai un vienīgi izcelsmes dalībvalsts tiesu kompetencē.

(¹) OV C 346, 18.12.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 14. oktobra rīkojums (Landessozialgericht Berlin (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Christel Reinke/AOK Berlin

(Lieta C-336/08) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2011/C 63/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landessozialgericht Berlin

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Christel Reinke

Atbildētāja: AOK Berlin

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Landessozialgericht Berlin* — EKL 18., 49. un 50. panta, kā arī Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 74, 1. lpp.), 34. panta 4. un 5. punkta interpretācija — Ārstniecības izdevumu atlīdzināšana, kas saistībā ar citas dalībvalsts privātā klīnikā sniegto neatliekamo palīdzību radušies Eiropas Savienības pilsonim sakarā ar

to, ka kompetentā valsts slimnīca pārslodzes dēļ bija atteikusies nodrošināt ārstēšanu — Kompetentās dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas nepieļauj ārstniecības izdevumu par ārstēšanas citas dalībvalsts privātā klīnikā neatliekamās palīdzības gadījumā atlīdzināšanu, bet ļauj saņemt izdevumu saistībā ar valsts teritorijā izvietotas privātas klīnikas sniegtajiem pakalpojumiem atmaksu

Rezolutīvā daļa:

Uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Landessozialgericht Berlin-Brandenburg* (Vācija) iesniegusi ar 2008. gada 27. jūnija lēmumu, atbilde nav jāsniedz.

(¹) OV C 260, 11.10.2008.

Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 2. decembra rīkojums (Verwaltungsgericht Meiningen (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis

(Lieta C-334/09) (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 91/439/EEK — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — Valsts vadītāja apliecības atņemšana pēc tam, kad par dažādiem pārkāpumiem sasniegts maksimālais punktu skaits — Citā dalībvalstī izdota vadītāja apliecība — Negatīvs medicīniski psiholoģiskais atzinums, kas saņemts parastās dzīvesvietas dalībvalstī pēc jaunas vadītāja apliecības saņemšanas citā dalībvalstī — Transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana pirmajā minētajā dalībvalstī — Citā dalībvalstī izdota vadītāja apliecības turētāja parastās dzīvesvietas dalībvalstij sniegtā iespēja minētajai apliecībai piemērot tiesību aktus par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību ierobežošanu, apturēšanu, atņemšanu vai anulēšanu — Nosacījumi — Jēdziena “darbības pēc jaunās vadītāja apliecības iegūšanas” interpretācija)

(2011/C 63/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Meiningen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Frank Scheffler

Atbildētājs: Landkreis Wartburgkreis

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgericht Meiningen* — Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvas 91/439/EEK par vadītāju apliecībām (OV L 237, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta un 8. panta 2. un 4. punkta interpretācija — Dalībvalstī izdota vadītāja apliecība, kas izsniegta citas

dalībvalsts pilsonim, kurš zaudējis savu attiecīgajā valstī izsniegto vadītāja apliecību un kura parastā dzīvesvieta jaunās vadītāja apliecības izsniegšanas brīdī ir izsniegšanas dalībvalsts teritorijā — Dzīvesvietas dalībvalsts iestāžu atteikums atzīt šo vadītāja apliecību, pamatojoties uz šajā dalībvalstī sagatavotu medicīniski-psiholoģisko eksperta atzinumu, kurš balstīts uz medicīnisko pārbaudi, kas veikta pēc jaunās vadītāja apliecības izsniegšanas, bet kurš saistīts tikai ar apstākļiem, kas pastāvēja pirms vadītāja apliecības saņemšanas — Iepriekš minētā eksperta atzinuma kvalificēšana par “apstākli, kas radies pēc jaunās vadītāja apliecības saņemšanas” un kas var pamatot valsts tiesību normu par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību ierobežošanu, apturēšanu, atņemšanu vai anulēšanu piemērošanu

Rezolutīvā daļa:

Ar Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/103/EK grozītās Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvas 91/439/EEK par vadītāju apliecībām 1. panta 2. punkts un 8. panta 2. un 4. punkts ir interpretējami tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāda situācija, kad dalībvalsts, izmantodama tai 8. panta 2. punktā paredzēto iespēju piemērot savas tiesību normas par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību ierobežošanu, apturēšanu, atņemšanu vai anulēšanu citā dalībvalstī izdotas transportlīdzekļa vadītāja apliecības turētājam, atsakās savā teritorijā atzīt no citā dalībvalstī izdotas derīgas vadītāja apliecības izrietošās tiesības vadīt transportlīdzekli, pamatojot to ar šīs vadītāja apliecības turētāja iesniegto ekspertīzes atzinumu par viņa piemērotību transportlīdzekļu vadīšanai, ja šajā atzinumā, kurš izsniegts pēc minētās vadītāja apliecības izdošanas datuma un kura pamatā ir pēc minētā datuma veikta attiecīgās personas pārbaude, nav pat daļēju norāžu par attiecīgās personas rīcību pēc šīs vadītāja apliecības izdošanas un ir atsauces vienīgi uz faktiem pirms izdošanas datuma.

(¹) OV C 267, 07.11.2009.

Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 11. novembra rīkojums (Tribunale di Trani (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA*

(Lieta C-20/10) (¹)

(Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkts — Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 3. un 8. klauzula — Uz noteiktu laiku noslēgtie darba līgumi publiskajā sektorā — Pirmais vai vienīgais līgums — Pienākums norādīt objektīvus iemeslus — Atcelšana — Vispārējā darba ņēmēju aizsardzības līmeņa pazemināšanās — Nediskriminācijas princips — EKL 82. un 86. pants)

(2011/C 63/26)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Trani

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Vino Cosimo Damiano*

Atbildētājs: *Poste Italiane SpA*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale di Trani* — Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.) pielikuma 3. klauzulas un 8. klauzulas 3. punkta interpretācija — Valsts tiesiskā regulējuma, ar ko valsts tiesību sistēmā ievieš noteikumu, kurā nav noteikts iemesls *SpA Poste Italiane* darbinieku pieņemšanai darbā uz noteiktu laiku, saderīgums

Rezolutīvā daļa:

- 1) 8. klauzulas 3. punkts 1999. gada 18. martā noslēgtajā Pamatnolīgumā par darbu uz noteiktu laiku, kurš ir ietverts Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kāds ir paredzēts 2001. gada 6. septembra Dekrētikuma Nr. 368 par Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku īstenošanu (decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES) 2. panta 1.a punktā, ar kuru atšķirībā no tiesiskā regulējuma, kurš bija piemērojams pirms šī dekrēta spēkā stāšanās, tādām uzņēmumam kā *Poste Italiane SpA*, ar nosacījumu, ka tiek izpildīti atsevišķi nosacījumi, tiek atļauts noslēgt pirmo vai vienīgo uz noteiktu darba laiku noslēgto līgumu ar darbinieku, kāds ir C. *Vino*, neliekot norādīt objektīvus iemeslus, kas pamatotu uz šādu laiku noslēgta līguma izmantošanu, jo šis tiesiskais regulējums nav saistīts ar šī pamatnolīguma īstenošanu. Šajā ziņā nav nozīmes tam, ka minētā tiesiskā regulējuma mērķis neatbilst aizsardzībai, kas būtu vismaz līdzvērtīga minētajā pamatnolīgumā paredzētajai darba ņēmēju uz noteiktu laiku aizsardzībai;
- 2) Eiropas Savienības Tiesai acīmredzami nav kompetences sniegt atbildi uz *Tribunale di Trani* (Itālija) uzdoto ceturto jautājumu;
- 3) piektais *Tribunale di Trani* uzdotais prejudiciālais jautājums ir acīmredzami nepieņemams.

(¹) OV C 134, 22.05.2010.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 27. oktobra rīkojums — REWE-Zentral AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

(Lieta C-22/10 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Clina” reģistrācijas pieteikums — Agrāra Kopienas vārdiska preču zīme “CLINAIR” — Reģistrācijas atteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas izvērtējums — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 63/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: REWE-Zentral AG (pārstāvji — M. Kinkeldey un A. Bognár, Rechtsanwältin)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — R. Pethke) un Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (pārstāvis — N. Lützenrath, Rechtsanwalt)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2009. gada 11. novembra spriedumu lietā T-150/08 REWE-Zentral/ITSB, ar kuru Pirmās instances tiesa ir noraidījusi prasību atcelt ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 15. februāra lēmumu, ar ko ir atteikts reģistrēt vārdisku apzīmējumu “Clina” kā Kopienas preču zīmi attiecībā uz noteiktām precēm, kas ietilpst 3. un 21. klasē, apmierinot agrākas Kopienas vārdiskas preču zīmes “CLINAIR” īpašnieka iebildumus — Divu preču zīmju sajaukšanas iespēja — Atbilstošu faktoru visaptveroša vērtējuma neveikšana saistībā ar sajaukšanas iespējas izvērtējumu — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) REWE-Zentral AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 80, 27.03.2010.

Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 28. oktobra rīkojums (Judecătoria Focşani (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Frăsina Bejan/Tudorel Muşat

(Lieta C-102/10) ⁽¹⁾

(Reglaments — 92. panta 1. punkts, 103. panta 1. punkts un 104. panta 3. punkta pirmā un otrā daļa — Tiesību aktu tuvināšana — Transportlīdzekļa īpašnieka obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas režīms — Brīvprātīgās apdrošināšanas līgums — Nepiemērojamība)

(2011/C 63/28)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Judecătoria Focşani

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Frăsina Bejan

Atbildētājs: Tudorel Muşat

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Judecătoria Focşani — LESD 49., 56., 57. panta, 59. panta pirmās daļas un 169. panta, kā arī Padomes 1983. gada 30. decembra Otrās direktīvas 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu (OV L 8, 17. lpp.), Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (OV L 228, 1. lpp.), Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/14/EK attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu lietošanu (OV L 149, 14. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvas 2009/103/EK par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 263, 11. lpp.), interpretācija — Transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšana — Apdrošināto transportlīdzekļu radītie zaudējumi — Valsts tiesību akti, kuros paredzētas patērētājiem nelabvēlīgas izņēmuma no apdrošinātā riska klauzulas — Tādi izņēmuma no apdrošinātā riska nosacījumi, kas pārsniedz direktīvās paredzētos — Valsts tiesas tiesības norādīt uz izņēmuma no apdrošinātā riska klauzulas spēkā neesamību

Rezolutīvā daļa:

- 1) Obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas režīmam saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu, kas ieviests ar

Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvu 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību,

Padomes 1983. gada Otrā direktīvu 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu,

Padomes 1990. gada 14. maija Trešā direktīvu 90/232/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu,

Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. maija Direktīvu 2000/26/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ar kuru tiek grozītas Padomes Direktīvas 73/239/EEK un 88/357/EEK (Ceturta direktīva par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu), un

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/14/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 72/166/EEK, 84/5/EEK, 88/357/EEK un 90/232/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/26/EK attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu lietošanu,

nav pretrunā tādi valsts tiesību akti, kuros ir paredzēts, ka apdrošinātājs saskaņā ar mehāniskā transportlīdzekļa īpašnieka brīvprātīgās apdrošināšanas līgumu neizmaksā apdrošināšanas atlīdzību par radītajiem zaudējumiem, ja šo transportlīdzekli ir vadījusi persona, kura atradās alkohola reibuma stāvoklī;

- 2) Obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas režīmam saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu, kas ieviests ar Direktīvām 72/166, 84/5, 90/232, 2000/26 un 2005/14, nav pretrunā tādi valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem apdrošinātājam, pamatojoties uz mehāniska transportlīdzekļa īpašnieka brīvprātīgās apdrošināšanas līgumu, nav pienākums nekavējoties atlīdzināt zaudējumus apdrošinātajai personai, kura cietusi negadījumā, un tai nav tiesību saņemt šai apdrošinātajai personai izmaksātas summas atmaksu no personas, kura izraisīja šo negadījumu, tādās apstākļos, ja apdrošināšana risku nesedz sakarā ar izņēmumu no apdrošinātā riska klauzulas esamību.
- 3) Valsts tiesību akti, kuros ir paredzēts, ka apdrošinātājs saskaņā ar mehāniskā transportlīdzekļa īpašnieka brīvprātīgās apdrošināšanas līgumu neizmaksā apdrošināšanas atlīdzību par radītajiem zaudējumiem, ja šo transportlīdzekli ir vadījusi persona, kura atradās alkohola reibuma stāvoklī, ir gan brīvības veikt uzņēmējdarbību, gan pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, ciktāl šādu ierobežojumu var pieļaut, ņemot vērā LESD tieši paredzētos atkāpes pasākumus, vai saskaņā ar Tiesas judikatūru pamatot ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem.

(¹) OV C 113, 01.05.2010.

Tiesas 2010. gada 9. decembra rīkojums (*Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *KMB Europe BV/Hauptzollamt Duisburg*

(Lieta C-193/10) (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifa klasifikācija — MP3/multimediju atskaņotājs — Pozīcija 8521 — Skaņu ierakstīšanas un atskaņošanas aparatūra)

(2011/C 63/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: KMB Europe BV

Atbildētāja: Hauptzollamt Duisburg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Düsseldorf* — Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2006. gada 17. oktobra Regulu (EK) Nr. 1549/2006 (OV L 301, 1. lpp.), I pielikuma interpretācija — MP 3 atskaņotājs (MP 3 Media Player) — Aparatūra, kurai ir ierobežota spēja reproducēt nekustīgus attēlus un video, bet kuras pamatfunkcija ir skaņas reproducēšana — Klasifikācija Kombinētās nomenklatūras pozīcijā 8519 ("skaņas ierakstīšanas un reproducēšanas aparatūra") vai pozīcijā 8521 ("videoieraksta vai video reproducēšanas aparatūra")

Rezolutīvā daļa:

Kombinētās nomenklatūras pozīcija 8521 Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kuru groza ar Komisijas 2006. gada 17. oktobra Regulu (EK) Nr. 1549/2006, I pielikumā ir jāinterpretē tādejādi, ka no šīs pozīcijas ir izslēgti tādi MP3/multimediju atskaņotāji, par kādiem ir pamata tiesvedība, kuru galvenā funkcija, kas raksturo visu šādu aparātu kopumu, kā to konstatē iesniedzējtiesa, ir skaņas ierakstīšana un atskaņošana.

(¹) OV C 209, 31.07.2010.

Tiesas 2010. gada 22. novembra rīkojums (*Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública*

(Lieta C-199/10) (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — EKL 56. un 58. pants — Dividenžu aplikšana ar nodokli — Nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā — Valsts nodokļu tiesību akti, kas paredz kapitāla daļu atbrīvošanu no sabiedrību ienākuma nodokļa)

(2011/C 63/30)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Atbildētāja: Fazenda Pública

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Supremo Tribunal Administrativo* — Valsts nodokļu tiesību aktu, kuros noteikts, ka par dividendēm, ko sabiedrība rezidente izmaksā sabiedrībai nerezidentei, kurai pieder mazāk nekā 25 % kapitāla daļu sabiedrībā, kas izmaksā dividendes, ir jāmaksā nodoklis, saderība ar EKL 12., 43., 56. pants un 58. panta 3. punktu (tagad — LESD 18., 49., 63. pants un 65. panta 3. punkts) un Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātes uzņēmumiem un meitas uzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 6. lpp.), 5. panta 1. punktu — Abu attiecīgo valstu noslēgtajā konvencijā par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu paredzēta nodokļa iekasēšana ienākumu gūšanas vietā ar likmi 15 % — Sabiedrībām rezidentēm izmaksātu dividenžu atbrīvošana no nodokļa

Rezolutīvā daļa:

EKL 56. un 58. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu no divu dalībvalstu noslēgtas konvencijas par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu izrietošu nodokļu režīmu, kurā paredzēta nodokļa iekasēšana ienākumu gūšanas vietā ar likmi 15 % par dividendēm, kuras šajā dalībvalstī reģistrēta sabiedrība izmaksā citā dalībvalstī reģistrētai sabiedrībai, lai gan pirmās dalībvalsts tiesiskais regulējums atbrīvo no šīs iekasēšanas dividendes, kuras izmaksā sabiedrībai rezidentei. Tas būtu citādi tikai tad, ja ienākumu gūšanas vietā iekasētais nodoklis varētu tikt atskaitīts no otrajā dalībvalstī maksājamā nodokļa apmērā, kādu izraisa atšķirīgā attieksme. Iesniedzējtiesai jāpārlicinās, vai šāda atšķirīgās attieksmes neitralizācija tiek īstenota, piemērojot 1993. gada 26. oktobrī starp Portugāles Republiku un Spānijas Karalisti noslēgtās konvencijas par nodokļu dubultas uzlikšanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršanu ienākuma nodokļu jomā noteikumu kopumu.

(¹) OV C 195, 17.07.2010.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 6. decembra rīkojums (Tribunalul Dolj (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Adrian Băilă/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

(Lieta C-377/10) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Saistības ar realitāti vai pamata lietas priekšmetu neesamība — Nepieņemamība)

(2011/C 63/31)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Dolj

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Adrian Băilă

Atbildētājs: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunalul Dolj* — Lietotu transportlīdzekļu, kas iepriekš bijuši reģistrēti citās dalībvalstīs, reģistrēšana — Dabas resursu nodoklis, kas tiek iekasēts, pirmoreiz reģistrējot transportlīdzekli kādā no dalībvalstīm — Valsts tiesiskā regulējuma saderība ar LESD 110. pantu — Attiecībā uz transportlīdzekļiem ar noteiktām tehniskām iezīmēm ieviestais pagaidu atbrīvojums no nodokļa

Rezolutīvā daļa:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Tribunalul Dolj iesniedza ar 2010. gada 9. jūnija lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

(¹) OV C 274, 09.10.2010.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 7. decembra rīkojums (Curtea de Apel Bacău (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — SC DRA SPEED SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Lieta C-439/10) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lietas faktisko apstākļu apraksta neesamība — Nepieņemamība)

(2011/C 63/32)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Bacău

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: SC DRA SPEED SRL

Atbildētājs: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Curtea de Apel Secția Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal* — Lietotu transportlīdzekļu, kas iepriekš bijuši reģistrēti citās dalībvalstīs, reģistrēšana — Dabas resursu nodoklis, kas tiek iekasēts, pirmoreiz reģistrējot transportlīdzekli kādā no dalībvalstīm — Valsts tiesiskā regulējuma saderība ar LESD 110. pantu — Diskriminācija, kas rodas saistībā ar lietotiem transportlīdzekļiem, kuri jau ir reģistrēti attiecīgās dalībvalsts teritorijā un kuriem nepiemēro minēto nodokli, ja tie tiek pārdoti un no jauna reģistrēti

Rezolutīvā daļa:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Curtea de Apel Bacău iesniedza ar 2010. gada 1. septembra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams

(¹) OV C 328, 04.12.2010.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 7. decembra rīkojums (Curtea de Apel Bacău (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — SC SEMTEX SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Lieta C-440/10) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lietas faktisko apstākļu apraksta neesamība — Nepieņemamība)

(2011/C 63/33)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Bacău

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: SC SEMTEX SRL

Atbildētājs: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Curtea de Apel Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Lietotu transportlīdzekļu, kas iepriekš bijuši reģistrēti citās dalībvalstīs, reģistrēšana — Dabas resursu nodoklis, kas tiek iekasēts, pirmoreiz reģistrējot transportlīdzekli kādā no dalībvalstīm — Valsts tiesiskā regulējuma saderība ar LESD 110. pantu — Diskriminācija, kas rodas saistībā ar lietotiem transportlīdzekļiem, kuri jau ir reģistrēti attiecīgās dalībvalsts teritorijā un kuriem nepiemēro minēto nodokli, ja tie tiek pārdoti un no jauna reģistrēti

Rezolutīvā daļa:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Curtea de Apel Bacău iesniedza ar 2010. gada 1. septembra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams

⁽¹⁾ OV C 328, 04.12.2010.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 7. decembra rīkojums (Curtea de Apel Bacău (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ioan Anghel/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Lieta C-441/10) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lietas faktisko apstākļu apraksta neesamība — Nepieņemamība)

(2011/C 63/34)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Bacău

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Ioan Anghel

Atbildētājs: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Curtea de Apel Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Lietotu transportlīdzekļu, kas iepriekš bijuši reģistrēti citās dalībvalstīs, reģistrēšana — Dabas resursu nodoklis, kas tiek iekasēts, pirmoreiz reģistrējot transportlīdzekli kādā no dalībvalstīm — Valsts tiesiskā regulējuma saderība ar LESD 110. pantu — Diskriminācija, kas rodas saistībā ar lietotiem transportlīdzekļiem, kuri jau ir reģistrēti attiecīgās dalībvalsts teritorijā un kuriem nepiemēro minēto nodokli, ja tie tiek pārdoti un no jauna reģistrēti

Rezolutīvā daļa:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Curtea de Apel Bacău iesniedza ar 2010. gada 1. septembra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams

⁽¹⁾ OV C 328, 04.12.2010.

Pieteikums interpretēt 1990. gada 17. maija spriedumu lietā C-262/88 Barber, kuru 2010. gada 26. maijā iesniedza Manuel Enrique Peinado Guitart

(Lieta C-262/88 INT)

(2011/C 63/35)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Manuel Enrique Peinado Guitart

Ar 2010. gada 17. decembra rīkojumu Tiesa (septītā palāta) interpretācijas pieteikumu ir noraidījusi kā nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2010. gada 9. septembra spriedumu lietā T-155/06 Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS/Eiropas Komisija 2010. gada 22. novembrī iesniedza Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS

(Lieta C-549/10 P)

(2011/C 63/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS (pārstāvji — O.W. Brouwer, advocaat, A.J. Ryan, solicitor)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu, kā tas lūgts šajā apelācijas sūdzībā;
- pieņemt galīgo nolēmumu un atcelt Komisijas lēmumu vai katrā ziņā samazināt piemēroto naudas sodu vai, pakārtoti, ja Tiesa pati neizlemj lietu, nodot to Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai saskaņā ar Tiesas spriedumu, un
- ja lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana netiek atlikta, piespriest Komisijai segt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē, kā arī attiecībā uz tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir vērsta pret Vispārējās tiesas 2010. gada 9. septembra spriedumu lietā T-155/06 *Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS*/Eiropas Komisija (turpmāk tekstā — “spriedums”), ar kuru noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēju prasība atcelt Eiropas Komisijas lēmumu, kurā atzīts, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju rīcība varēja likvidēt konkurenci tukšās taras automātu tirgū.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Eiropas Savienības Tiesai ir jāatceļ Vispārējās tiesas spriedums, jo Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, kā arī procesuālas kļūdas, uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju rīcība varēja likvidēt konkurenci tukšās taras automātu tirgū. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas ir izvirzījušas šādus pamatus:

- i) kļūda tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa pieļāvusi, veicot pārbaudi, lai izvērtētu Eiropas Komisijas konstatējumu saistībā ar pret konkurenci vērstu nodomu nolūkā ierobežot konkurenci: pieprasot Komisijai vienīgi to, lai tā neslēpj dokumentus, Vispārējā tiesa ir netieši atteikusies veikt Eiropas Komisijas lēmuma, ar ko tiek piemērots EKL 82. pants (tagad LESD 102. pants), pilnīgu pārbaudi un nav izpildījusi ierobežotas pārbaudes prasības, lai noteiktu, vai pierādījumi, uz kuriem ir pamatojusies Eiropas Komisija, ir precīzi, pamatoti, konsekventi, pilnīgi un tādi, ar kuriem var pamatot secinājumus, kas izriet no šiem pierādījumiem;
- ii) kļūda tiesību piemērošanā, kā arī pietiekama un atbilstoša pamatojuma neesamība attiecībā uz daļu no kopējā pieprasījuma, kam bija jābūt ietvertai līgumos, lai tos uzskatītu par ļaunprātīgiem: spriedumā aprakstot izslēgto pieprasījuma daļu tiek izmantota vienīgi nenoteikta un nepamatota terminoloģija, lai gan tajā bija nepieciešams skaidri norādīt, ka noteiktas pieprasījuma daļas izslēgšana bija ļaunprātīga, un sniegt pietiekamu un atbilstošu pamatojumu šajā ziņā;
- iii) procesuāla rakstura kļūda un kļūda tiesību piemērošanā, pārbaudot retroaktīvās atlaides: Vispārējā tiesa ir nepareizi

interpretējusi un līdz ar to nav pareizi ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentāciju saistībā ar retroaktīvajām atlaidēm. Turklāt Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepieprasot Eiropas Komisijai atzīt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju izmantotās retroaktīvās atlaides radīja situāciju, ka tiek noteiktas cenas, kas ir zemākas par izmaksām;

- iv) kļūda tiesību piemērošanā un atbilstoša pamatojuma neesamība, izvērtējot, vai līgumi, kuros apelācijas sūdzības iesniedzējam piešķirts “vēlamā, galvenā vai primārā piegādātāja” statuss, ir kvalificējami par ekskluzīviem, neizvērtējot un nenosakot, vai visos attiecīgajos līgumos bija ietverts aicinājums veikt iepirkumus vienīgi pie apelācijas sūdzības iesniedzējam, pēc tam kad bija noraidīts apelācijas iesniedzēju arguments, saskaņā ar kuru Komisijai savā novērtējumā bija jāņem vērā fakts, vai līgumi saskaņā ar valsts tiesībām ir saistoši ekskluzīvo tiesību līgumi, un
- v) kļūda tiesību piemērošanā attiecībā uz naudas sodu saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principa interpretāciju un piemērošanu: Vispārējā tiesa nav pareizi piemērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu, nolemjot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam piemērotais naudas sods nav diskriminējošs, neņemdamā vērā to, vai ir pieaudzis vispārējais naudas soda apmērs.

Prasība, kas celta 2010. gada 30. novembrī — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-562/10)

(2011/C 63/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. W. Bulst un I. Rogalski)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

prasītāja lūdz Tiesu atzīt, ka,

- 1) piešķirdama tiesības uz aprūpes pabalstu saskaņā ar *Sozialgesetzbuch* (turpmāk tekstā — “SGB”) XI 34. panta 1. punkta 1) apakšpunktu, aprūpes saņēmējam uzturoties ES ārvalstīs, tikai augstākais uz sešām nedēļām,
- 2) neparedzējama ar aprūpes pakalpojumiem, kas saņemti, aprūpes saņēmējam uzturoties uz laiku ES ārvalstīs, un ko sniedzis ES ārvalstī reģistrēts pakalpojumu sniedzējs, saistīto izdevumu atmaksu tādā pašā apmērā kā par Vācijā sniegtajiem pakalpojumiem, t.i., ar SGB XI 34. panta 1. punkta 1) apakšpunktu to izslēgdama,

3) neatmaksājama izdevumus par aprūpes palīgīdzekļu īri, aprūpes saņēmējam uz laiku uzturoties ES ārvalstīs, t.i., ar SGB XI 34. panta 1. punkta 1) apakšpunktu to izslēgdama, pat ja tādi Vācijā tiktu atmaksāti vai arī rīcībā būtu nodoti aprūpes palīgīdzekļi, un atmaksas rezultātā netiku dubultoti vai paaugstināti Vācijā nodrošināto pakalpojumu izdevumi,

— Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi LESD 56. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriet Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apskatāmās prasības priekšmets ir Vācijas tiesiskais regulējums par aprūpes apdrošināšanu, saskaņā ar kuru aprūpes saņēmēji, kas Vācijā saņem obligātās (sociālās) apdrošināšanas pakalpojumus, šos pakalpojumus nevar saņemt tādā pašā apmērā, ja tie uz laiku atrodas citā dalībvalstī un tur saņem (vēlas saņemt) aprūpes pakalpojumus vai aprūpes pabalstu. Apskatāmajās tiesību normās par aprūpes pakalpojumiem, uzturoties ES ārvalstīs, ir paredzēts būtiski mazāks aprūpes pabalsts un aprūpes palīgīdzekļi nekā Vācijā.

Komisija uzskata, ka aplūkotās tiesību normas nav saderīgas ar LESD 56. pantu, jo ar tām būtiski tiekot apgrūtināta tiesību saņemt aprūpes pakalpojumus īstenošana ES ārvalstīs un to nevarot pamatot, t.i., tas neesot vajadzīgs imperatīvu vispārējo interešu iemeslu dēļ. Aprūpes pakalpojumi — arī aprūpei paredzēto palīgīdzekļu īre — esot pakalpojumi, kas tiekot sniegti pret atlīdzību un tādējādi esot pakalpojumi LESD 56. panta nozīmē. Tādējādi uz tiem attiecas noteikumi par pakalpojumu brīvu apriti. Savā judikatūrā par ES ārvalstīs sniegto medicīnisko pakalpojumu izdevumu atmaksu Tiesa esot uzsvērusi, ka, īstenojot savas pilnvaras, savu sociālās drošības sistēmu struktūrā, dalībvalstīm ir jāievēro Kopienas tiesības. Tas, ka tiesiskais regulējums ietilpst sociālās drošības jomā, neizslēdzot LESD 56. panta piemērošanu.

Attiecībā uz tiesību normām par aprūpes pabalstu (diskriminējošs) ierobežojums esot tādēļ, ka tiesības uz aprūpes pabalstu, ja apdrošinātais atrodas ārvalstīs, ir spēkā tikai sešas nedēļas. Ar to aprūpes saņēmējam tiekot radītas grūtības pēc šī laika posma saņemt aprūpes pakalpojumus ārvalstīs.

Attiecībā uz tiesību normām par aprūpes pakalpojumiem (diskriminējošs) ierobežojums esot tādēļ, ka izdevumu par aprūpes pakalpojumiem, kas aprūpes saņēmējam sniegti, viņam uz laiku uzturoties ES ārvalstīs, un kurus sniedzis ES ārvalstīs reģistrēts pakalpojumu sniedzējs, atmaksa nav paredzēta, t.i., ir izslēgta. Tas, ka arī Vācijā ar aprūpes pakalpoju-

miem, ko sniegušas personas, ar kurām slimokasei nav noslēgts īpašs aprūpes līgums, saistīti izdevumi netiek atmaksāti — kā iebilst Vācijas valdība — nav pamats citādam vērtējumam. Vācijā, proti, esot liels skaits pakalpojumu piedāvātāju, kuri ir noslēguši šo īpašo aprūpes līgumu. Turpretī šādi pakalpojumu piedāvātāji ES ārvalstīs, cik Komisijai zināms, neesot vispār. Tiktāl apdrošinātājam (aprūpes saņēmējam) principā neesot iespējams saņemt aprūpes pakalpojumus saskaņā ar aprūpes apdrošināšanu citā dalībvalstī, turpretī tas būtu bijis iespējams Vācijā — lai arī ne no visiem pakalpojumu sniedzējiem.

Visbeidzot attiecībā uz tiesību normām par nodrošinājumu ar aprūpes palīgīdzekļiem (diskriminējošs) ierobežojums ir tāds, ka šādu aprūpes palīgīdzekļu īres (un izmantošanas) izdevumus ES ārvalstīs nevar atlīdzināt arī tad, ja tādi tiktu atmaksāti par aprūpi Vācijā.

Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 56. pantā paredzētās pakalpojumu sniegšanas brīvības pamatā ir ne tikai prasība novērst jebkādu pakalpojumu sniedzēja diskrimināciju pilsonības dēļ, bet arī atcelt jebkādas ierobežojumus, pat ja tie ir vienādi piemērojami gan attiecībā uz visiem vietējiem, gan arī citu dalībvalstu pakalpojumu sniedzējiem, ja ar tiem tiek ierobežota vai kavēta citā dalībvalstī reģistrēta pakalpojumu sniedzēja, kurš tur likumīgi sniedz līdzīgus pakalpojumus, darbība.

Vācijas federālās valdības minētie attaisnojošie iemesli — sabiedrības veselības un aprūpes apdrošināšanas finansiālā līdzsvara aizsardzība — neesot piemēroti tam, lai pamatotu pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumus.

Pirmkārt, ierobežojošās tiesību normas būtiski pārsniedzot to, kas varētu būt vajadzīgs apskatāmo pakalpojumu vai veselības aizsardzības kvalitātes aizsardzībai. Tā ES ārvalstīs radušos izdevumu atmaksa ir izslēgta vispārīgi un neatkarīgi no jebkādas kvalitātes pārbaudes. Tādējādi izdevumu atmaksa netiekot nodrošināta arī tad, ja esot nodrošināta pietiekama aprūpes pakalpojumu kvalitāte un izslēgts aprūpes saņēmēja veselības apdraudējums.

Otrkārt, Vācijas tiesību normas, ar kurām ir izslēgta ārvalstīs radušos izdevumu atmaksa, un katrā ziņā to apjoms ir būtiski zemāks par to, kas tiktu finansēts Vācijā, neesot vajadzīgas, lai nepieļautu ievērojumu sociālās drošības sistēmas finansiālā līdzsvara apdraudējumu. Lai novērstu pakalpojumu brīvības ierobežojumu, izdevumi, kas rodas, saņemot pakalpojumus ārvalstīs, galu galā esot jāatmaksā tādā apmērā, kādi tie tiktu atmaksāti Vācijā.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2010. gada 13. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-166/07 un T-285/07 Itālijas Republika/Eiropas Komisija 2010. gada 2. decembrī iesniedza Itālijas Republika

(Lieta C-566/10 P)

(2011/C 63/38)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāvis, un P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Lietuvas Republika un Grieķijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 56., 58. un 61. pantu atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembrī pasludināto spriedumu apvienotajās lietās T-166/07 un T-285/07 Itālijas Republika/Eiropas Komisija saistībā ar Itālijas Republikas celtajām prasībām ar lūgumu atcelt:

- 1) paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/94/07, kas izsludināts, lai izveidotu 125 administratoru (AD 5) rezerves sarakstu informācijas, komunikāciju un plašsaziņas jomā;
- 2) paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AST/37/07, kas izsludināts, lai izveidotu 110 asistentu (AST 3) rezerves sarakstu informācijas un komunikāciju jomā,

kas abi 2007. gada 28. februāra "Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša" C 45A numurā ir publicēti angļu, franču un vācu valodas versijās;

- 3) paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/95/07, kas izsludināts, lai izveidotu 20 administratoru (AD 5) rezerves sarakstu informācijas zinātņu nozarē (bibliotēka/dokumentācija),

kas 2007. gada 8. maija "Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša" C 103 numurā ir publicēts tikai angļu, franču un vācu valodas versijās;

— tieši izlemt lietu, atceļot iepriekš norādītos paziņojumus;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza septiņus pamatus.

Ar pirmo pamatu tā iebilst, ka ar pārsūdzēto spriedumu ir pārkāpta kompetences sistēma, ar ko nosaka lietojamās valodas, kas izriet no LESD 342. panta kopā ar 6. pantu Padomes Regulā (EEK) Nr. 1/58, ar ko nosaka lietojamās valodas (!). Ar Regulas Nr. 1/58 6. pantu Padome esot atzinusi iestādēm kompetenci savos reglamentos paredzēt noteikumus šī valodu lietojama piemērošanai. Vispārējā tiesa tomēr esot nelikumīgi atzinusi, ka Komisija var noteikt sava valodu lietojuma aspektus arī attiecībā uz vienkāršiem konkursa paziņojumiem.

Otrais pamats ir vērstis pret Vispārējās tiesas argumentiem, ar kādiem tā noraida to, ka būtu pārkāpts Regulas Nr. 1/58 1., 4. un 5. pants Apelācijas sūdzības iesniedzēja dažādos aspektos apstrīdēti domi, ka konkursa paziņojumi nav vispārēji piemērojami dokumenti 4. panta nozīmē un tādējādi uz tiem neattiecas vispārējā sistēma, kura paredzēta iepriekš minētajā regulā. Pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskatiem, šo Vispārējās tiesas domu netieši liek apšaubīt arī dažādi Civildienesta noteikumu elementi.

Ar trešo apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja iebilst pret pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā Vispārējā tiesa saistībā ar attiecīgo konkursa paziņojumu pilnu publikāciju tikai trijās valodās, noliedz to, ka būtu pārkāpts nediskriminācijas princips, kas paredzēts EKL 12. pantā (tagad — LESD 18. pants), kā arī daudzvalodības princips saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. pantu, LES 6. panta 3. punktu, Regulas Nr. 1/58 5. pantu, kā arī Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 2. un 3. punktu. Pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskatiem, ar vēlāko īsu paziņojumu publikāciju visās valodās ar norādi uz konkursa paziņojumu pilnu publikāciju franču, vācu un angļu valodā, nevarēja novērst diskrimināciju par sliktu kandidātiem ar citām valodām, izņemot minētās, kā, savukārt, apgalvo Vispārējā tiesa. Ņemdamā vērā minēto paziņojumu vēlāko publicēšanu, Vispārējā tiesa turklāt esot pārkāpusi LESD 263. pantu, jo izskatāma tiesību akta tiesiskums esot jāizvērtē vienīgi saistībā ar šī akta formulējumu tā izdošanas brīdī, neņemot vērā vēlākus elementus.

Ceturtais apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītais pamats attiecas uz to, vai ir tiesiski konkursam par "otro valodu" izvēlēties tikai trīs valodas. Ar Vispārējās tiesas apsvērumiem, kurus tā sniegusi, noliedzama to, ka Komisijas izdarītā izvēle būtu diskriminējoša un nepamatota, it īpaši esot pārkāpta virkne normu (Regulas Nr. 1/58 1. un 6. pants un Civildienesta noteikumu I.d panta 1. un 6. punkts, 27. panta 2. punkts un 28. panta f) punkts), kurās nostiprināts daudzvalodības princips arī Savienības iestādēs. Apelācijas sūdzības iesniedzējai nebija — kā apgalvo Vispārējā tiesa, — jāpierāda tas, ka iespējamās atkāpes nav piemērojamas, bet gan Komisijai bija jāpamato sava izvēle šajā ziņā.

Ar piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot kļūdaini noraidījusi to, ka būtu pārkāpts tiesiskās palāvības aizsardzības princips, noliedzama to, ka Komisijas daudzgadīgā prakse konkursu jomā varbūtēji ir radījusi iespējamiem kandidātiem tiesisko palāvību attiecībā uz atsevišķiem konkursa noteikumiem.

Ar sesto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, — apliecinādama to, ka administrācijai apstrīdētajos konkursa paziņojumos nevajadzēja pamatot triju lietojamo valodu izvēli, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 296. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru visos tiesību aktos ir jāsniedz to pieņemšanas pamatojums.

Visbeidzot, septītais pamats attiecas uz būtisku normu par konkursa paziņojumu raksturu un mērķi pārkāpumu, it īpaši Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta, 28. panta f) punkta un 27. panta 2. punkta pārkāpumu. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apliecinādama, ka izvērtēt kandidātu valodu prasmes nav tikai atlases komisijas pienākums, jo iestāde, kas izdod paziņojumu, jau iepriekš varētu veikt ieinteresēto kandidātu iepriekšēju atlasī, kas būtu pamatota vienīgi ar valodām.

(¹) Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regula (EEK) Nr. 1/58, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 17, 385. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 3. decembrī iesniedza Cour constitutionnelle (Beļģija) — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL/Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

(Lieta C-567/10)

(2011/C 63/39)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL

Atbildētāja: Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija direktīvas 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu 2. panta a) punktā sniegtā "plānu un programmu" definīcija jāinterpretē tādējādi, ka tā izslēdz no šīs direktīvas piemērošanas jomas tādu pilnīgas vai daļējas īpašā zemes izmantošanas plāna atcelšanas procedūru, kāda noteikta *Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire* 58.-63. pantā?
- 2) Vai šīs pašas direktīvas 2. panta a) apakšpunktā minētais vārds "prasīti" jāinterpretē kā tāds, kas no plānu un programmu definīcijas izslēdz tādus plānus, kuri gan ir paredzēti normatīvos aktos, bet kuru pieņemšana nav obligāta, kā, piemēram, *Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire* 40. pantā noteiktie īpašie zemes izmantošanas plāni?

Prasība, kas celta 2010. gada 6. decembrī — Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-570/10)

(2011/C 63/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Yerrell un M. Mac Aodha)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Direktīvas 2008/68/EK par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (¹) prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Īrija nav izpildījusi šīs direktīvas 10. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai beidzās 2009. gada 30. jūnijā.

(¹) OV L 260, 13. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 17. decembrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-601/10)

(2011/C 63/41)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Patakia un D. Kukovec)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, saskaņā ar sarunu procedūru, iepriekš npublicējot atbilstošu līguma paziņojumu, noslēgdama publiskā iepirkuma līgumus par reģistrācijas zemes kadastrā un teritorijas plānošanas papildu pakalpojumiem, kas nav iekļauti *Vasilikon, Kassandras, Egnatias* un *Arethousas* pašvaldību sākotnējā līgumā, Grieķijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 92/50/EEK (¹) 8. pantā un 11. panta 3. punktā, kā arī Direktīvas 2004/18/EK (²) 20. pantā un 31. panta 4. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka, tā kā:

- 1) iepriekš minētās pašvaldības kā vietējās iestādes ir iekļautas līgumslēdzēja iestādes jēdzienā Direktīvas 92/50/EEK 1. panta b) punkta un Direktīvas 2004/18/EK 1. panta 9. punkta nozīmē;
- 2) jautājums ir par finansiāliem līgumiem, kuru mērķis ir teritorijas plānošanas pakalpojumu sniegšana (Direktīvas 92/50/EEK 8. pants kopā ar I A pielikuma 12. punktu un Direktīvas 2004/18/EK 20. pants kopā ar II A pielikuma 12. punktu); un
- 3) katra apstrīdētā līguma izmaksu tāmes vērtība pārsniedz Direktīvas 92/50/EEK 7. pantā un Direktīvas 2004/18/EK 7. pantā paredzētās minimālās robežvērtības,

taid apstrīdētie līgumi ietilpst minēto direktīvu piemērošanas jomā.

i) Direktīvas 92/50/EEK 8. un 11. panta pārkāpums

Attiecībā uz apstrīdētajiem līgumiem par papildu pakalpojumu sniegšanu, kurus noslēgusi *Kassandras* pašvaldība, Komisija uzsver, ka līgumslēdzēja iestāde ir izvēlējusies tiešas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, bez iepriekšējas līguma paziņojuma publicēšanas, lai gan nebija izpildīti nosacījumi, kas paredzēti Direktīvas 92/50/EEK 8. pantā un 11. panta 3. punkta e) apakšpunktā, ar kuriem ir atļauts izmantot šādu izņēmuma procedūru un kuri attiecas uz aplūkotajiem līgumiem. Konkrēti, nevienā no apstrīdētajiem līgumiem par papildu pakalpojumiem nav izpildīts nosacījums par neparedzētu apstākļu esamību. Pakārtoti Komisija uzsver, ka arī tad, ja būtu izpildīti nosacījumi Direktīvas 92/50/EEK 11. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētās izņēmuma normas piemērošanai, noslēgto līgumu par papildu pakalpojumiem summa pārsniedz ar Direktīvu ieviesto 50 % robežvērtību no sākotnējā līguma.

ii) Direktīvas 2004/18/EK 20. panta un 31. panta 4. punkta pārkāpums

Saistībā ar apstrīdētajiem līgumiem par papildu pakalpojumu sniegšanu, kurus noslēgušas *Vasilikon*, *Kassandras*, *Egnatias* un *Arethousas* pašvaldības, Komisija uzskata, ka līgumslēdzēja iestādes ir izvēlējušās tiešas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, bez iepriekšējas līguma paziņojuma publicēšanas, lai gan nebija izpildīti nosacījumi, kas paredzēti Direktīvas 2004/18/EK 20. pantā un 31. panta 4. punkta a) apakšpunktā, ar kuriem ir atļauts izmantot šādu izņēmuma procedūru un kuri attiecas uz aplūkotajiem līgumiem. Konkrēti, nevienā no apstrīdētajiem līgumiem par papildu pakalpojumiem nav izpildīts nosacījums par neparedzētu apstākļu esamību. Pakārtoti Komisija uzsver, ka pat tad, ja būtu izpildīti nosacījumi Direktīvas 2004/18/EK 31. panta 4. punkta a) apakšpunktā paredzētās izņēmuma normas piemērošanai, noslēgto līgumu par papildu

pakalpojumiem summa pārsniedz ar Direktīvu ieviesto 50 % robežvērtību no sākotnējā līguma.

Saistībā ar Grieķijas Republikas argumentu, saskaņā ar kuru procedūra, kas ievērota, noslēdzot apstrīdētos līgumus, atbilda tolaik spēkā esošajam valsts tiesiskajam regulējumam, Komisija uzsver, ka ievērotā procedūra bija pretrunā Direktīvai 92/50/EEK, kura šo līgumu slēgšanas brīdī jau bija transponēta valsts tiesībās (kā arī pretrunā vēlāk pieņemtajai Direktīvai 2004/18/EK). Katrā ziņā Komisija norāda, ka minētā procedūra neatbilda arī iepriekš minētajam valsts tiesiskajam regulējumam.

Tā kā dalībvalstis nevar aizbīdināties ar iekšējām situācijām, lai attaisnotu no Savienības tiesībām izrietošu pienākumu neizpildi un termiņu neievērošanu, tad Komisija uzskata, ka, nenodrošinādama to, ka tiek pieņemti un efektīvi piemēroti pasākumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu pienākumus, kuri izriet no Savienības tiesībām, Grieķijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 92/50/EEK 8. un 11. pantā, kā arī Direktīvas 2004/18/EK 20. pantā un 31. panta 4. punktā paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 209, 24.07.1992., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 134, 30.04.2004., 114. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 5. janvārī iesniedza High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) — Daiichi Sankyo Company/ Comptroller-General of Patents

(Lieta C-6/11)

(2011/C 63/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Daiichi Sankyo Company*

Atbildētājs: *Comptroller-General of Patents*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ar Regulu (EK) Nr. 469/2009 ⁽¹⁾ papildus pārējiem tās apsvērumos minētajiem mērķiem tiek atzīta vajadzība katrai Savienības dalībvalstij piešķirt PAS valsts vai Eiropas patentu īpašniekiem, pamatojoties uz tiem pašiem nosacījumiem, kā norādīts regulas 7. un 8. apsvērumā. Ievērojot, ka patentu tiesību jomā nav veikta saskaņošana Kopieniu līmenī, kā ir interpretējama regulas 3. panta a) punktā ietvertā frāzes daļa “produktu aizsargā spēkā esošs pamatpatents”, un, pamatojoties uz kādiem kritērijiem, tas ir jānosaka?

- 2) Vai tādā lietā kā šajā gadījumā, kas attiecas uz zālēm, kuras sastāv no vairāk nekā vienas aktīvās vielas, ir vēl kādi citi papildu vai atšķirīgi kritēriji, pamatojoties uz kuriem var noteikt, vai “produktu aizsargā spēkā esošs pamatpatents” regulas 3. panta a) punkta izpratnē, un ja tas tā ir, kādi ir šie papildus vai atšķirīgie kritēriji?
- 3) Lai tirdzniecības atļaujā minētā aktīvu vielu kombinācija būtu PAS priekšmets un, ievērojot regulas 4. panta redakciju, vai nosacījums, ka produktu “aizsargā spēkā esošs pamatpatents” regulas 1. un 3. panta izpratnē, ir izpildīts, ja produkts pārkāpj pamatpatentu saskaņā ar valsts tiesībām?
- 4) Lai tirdzniecības atļaujā minētā aktīvu vielu kombinācija būtu PAS priekšmets un, ievērojot regulas 4. panta redakciju, vai nosacījuma izpildīšana, ka produktu “aizsargā spēkā esošs pamatpatents” regulas 1. un 3. panta izpratnē, ir atkarīga no tā, vai pamatpatents ietver vienu (vai vairākas) pretenzijas, kas tieši paredz kombināciju (1) no savienojumu grupas, kas ietver vienu no aktīvajām vielām attiecīgajā produktā un (2) no papildus aktīvo vielu grupas, kas var būt nenorādīta, bet kas ietver otru aktīvo vielu attiecīgajā produktā, vai arī ir pietiekami, ka pamatpatents ietver vienu (vai vairākas) pretenzijas, kuras (1) izvirza prasījumu par savienojumu grupu, kas ietver vienu no aktīvajām vielām minētajā produktā un (2) izmanto īpašu formulējumu, kas saskaņā ar valsts tiesībām paplašina aizsardzības apjomu, ietverot papildus citas nenorādītas aktīvās vielas, tai skaitā arī otru aktīvo vielu attiecīgajā produktā.

(¹) OV L 152, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2011. gada 11. janvārī — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika

(Lieta C-16/11)

(2011/C 63/43)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un E. Randvere)

Atbildētāja: Igaunijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīvu 2007/2/EK (¹) (ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā), vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Igaunijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Igaunijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2009. gada 15. maijā.

(¹) OV L 108, 1. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 1. decembra rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Lucio Rubano/Regione Campania, Comune di Cusano Mutri

(Lieta C-60/09) (¹)

(2011/C 63/44)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 90, 18.04.2009.

Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 7. decembra rīkojums (Bezirksgericht Ried i.I. (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Antonio Formato, Lenka Rohackova, Torsten Kuntz, Gardel Jong Aten, Hubert Kanatschnig, Jarmila Szabova, Zdenka Powerova, Nousia Nettuno

(Lieta C-116/09) (¹)

(2011/C 63/45)

Tiesvedības valoda — vācu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 129, 06.06.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 30. novembra rīkojums (Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)/Magnatradning SL

(Lieta C-387/09) (¹)

(2011/C 63/46)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 312, 19.12.2009.

**Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 8. decembra rīkojums —
Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste**

(Lieta C-33/10) ⁽¹⁾

(2011/C 63/47)

Tiesvedības valoda — dāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 113, 01.05.2010.

**Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 23. novembra rīkojums —
Eiropas Komisija/Portugāles Republika**

(Lieta C-208/10) ⁽¹⁾

(2011/C 63/48)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 179, 03.07.2010.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2011. gada 18. janvāra spriedums — Advance Magazine Publishers/ITSB — Capela & Irmãos (“VOGUE”)

(Lieta T-382/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “VOGUE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “VOGUE Portugal” — Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts))

(2011/C 63/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Advance Magazine Publishers, Inc. (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — M. Esteve Sanz, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: J. Capela & Irmãos, L^{da} (Porto, Portugāle)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 30. jūnija lēmumu lietā R 328/2003-3 attiecībā uz iebildumu procesu starp J. Capela & Irmãos, L^{da} un Advance Magazine Publishers, Inc.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2008. gada 30. jūnija lēmumu lietā R 328/2003-2;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ITSB sedz savus tiesāšanās izdevumus pats, kā arī atlīdzina Advance Magazine Publishers, Inc. tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 301, 22.11.2008.

Vispārējās tiesas 2011. gada 19. janvāra spriedums — Häfele/ITSB — Topcom Europe (“Topcom”)

(Lieta T-336/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Topcom” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas un Beniluksa vārdiskas preču zīmes “TOPCOM” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Preču līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 63/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Vācija) (pārstāvji — J. Dönch un M. Eck, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Topcom Europe (Heverlee, Beļģija) (pārstāvis — P. Maeyaert, avokat)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2009. gada 5. jūnija lēmumu lietā R 1500/2008-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Topcom Europe NV un Häfele GmbH & Co. KG

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Häfele GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas radušies Topcom Europe NV saistībā ar procesu Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju padomē.

⁽¹⁾ OV C 256, 24.10.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 12. janvāra rīkojums — Terezakis/Komisija

(Lieta T-411/09) ⁽¹⁾

(Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Daļējs atteikums piekļuvei — Apstrīdēta akta aizstāšana tiesvedības laikā — Atteikums pielāgot prasījumus — Tiesvedības izbeigšana)

(2011/C 63/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ioannis Terezakis (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — sākotnēji B. Lombart, pēc tam P. Synoikis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Flynn un C. ten Dam)

Priekšmets

Komisijas 2009. gada 3. augusta lēmuma, ar kuru ir daļēji atteikta piekļuve dažām vēstulēm no sarakstes starp Grieķijas Finanšu ministriju un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai par iespējamiem nodokļu pārkāpumiem, kas veikti starptautiskās Atēnu lidostas celtniecības Spata laikā

Rezolutīvā daļa:

1) *izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;*

2) *katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.*

(¹) OV C 312, 19.12.2009.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 30. septembra spriedumu lietā F-20/06 De Luca/Komisija 2010. gada 10. decembrī iesniedza Patrizia De Luca

(Lieta T-563/10 P)

(2011/C 63/52)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Patrizia De Luca (Brisele, Beļģija)
(pārstāvji — S. Orlandi un J.-N. Louis, avocats)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Civildienesta tiesas 2010. gada 30. septembra spriedumu lietā F-20/06 De Luca/Komisija, ar kuru prasītājas prasība tika noraidīta;

— ar jaunām normām nospriest:

— atcelt Eiropas Kopienų Komisijas 2005. gada 23. februāra lēmumu, ar kuru prasītāja ir iecelta administratora darbā, viņu klasificējot A*9 pakāpes 2. līmenī;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda divus pamatus.

1) Pirmais pamats balstās uz kļūdu tiesību piemērošanā, jo Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punkts tika atzīts par piemērojamu, lai gan šo noteikumu var piemērot tikai ierēdņū "pieņemšanai darbā" un apelācijas sūdzības iesniedzēja jau bija ierēdne amatā iecelšanas brīdī.

— Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka, atzīstot par piemērojamu šo normu, Civildienesta tiesa nav ņēmusi vērā Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punktu, tādējādi pārkāpjot interpretācijas normu, saskaņā ar kuru jebkurš pārejas tiesību noteikums ir interpretējams šauri.

2) Otra pamats balstās uz kļūdu tiesību piemērošanā, jo tika noraidīta iebilde par Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punkta prettiesiskumu.

— Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka šī noteikuma piemērošanas rezultātā tiek pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes pret ierēdņiem princips un princips par aicinājumu uz karjeru, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja tika pazemināta amatā pēc tam, kad tā izturēja konkursu uz augstāku pakāpi, lai gan pret B*10 pakāpes pārejas konkursa laureātiem bija labāka attieksme, tos klasificējot A*10 pakāpē.

— Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā uzskatot, ka iebilde par Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punkta prettiesiskumu netika netieši izvirzīta, balstoties uz pamatu par vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2010. gada 17. decembrī — Environmental Manufacturing/ITSB — Wolf (Vilka galvas attēls)

(Lieta T-570/10)

(2011/C 63/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — S. Malynicz, barrister, un M. Atkins, solīcitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Société Elmar Wolf, SAS (Wissembourg, Francija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 6. oktobra lēmumu lietā R 425/2010-2 un

— piespriest atbildētājam un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas attēlo vilka galvu, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 4971511

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Francijas grafiskas preču zīmes "WOLF Jardin" reģistrācija Nr. 99786007 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1.,5.,7.,8.,12. un 31. klasē; Francijas grafiskas preču zīmes "Outils WOLF" reģistrācija Nr. 1480873 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. un 8. klasē; starptautiska grafiskas preču zīmes "Outils WOLF" reģistrācija Nr. 154431 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. un 8. klasē; starptautiska grafiskas preču zīmes "Outils WOLF" reģistrācija Nr. 352868 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7.,8.,12. un 21. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu atcelt

Izvirzītie pamati: prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. punkts un 42. panta 3. punkts, tā kā Apelāciju padome preču klases, attiecībā uz kuru reģistrētas agrākās preču zīmes, ietvaros neesot identificējusi atbilstošu apakšskategoriju, kuru var uzskatīt par neatkarīgu no plašākās kategorijas un tādējādi, neesot secinājusi, ka pierādījums par preču zīmes faktisko izmantošanu ir bijis iesniegts vienīgi attiecībā uz daļu no precēm, saistībā ar kurām ir aizsargātas preču zīmes.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts, tā kā Apelāciju padome neesot identificējusi atbilstošo patērētāju, kļūdaini secinājusi, ka pastāvot attiecīgā saikne, un neesot piemērojusi kritēriju par ietekmi uz konkrētā patērētāja ekonomisko uzvedību un kritēriju par netaisnīgu labuma gūšanu, saskaņā ar kuru preču zīmei esot jāpiešķir vēlāka izmantotāja precēm zināms tēls vai jārada zināms tirdzniecības apjoma pieaugums, kas šajā gadījumā neesot noticis. Tāpat Apelāciju padome neesot ņēmusi vērā, ka agrākās preču zīmes īpašnieks pat neesot pareizi norādījis attiecīgo kaitējumu saskaņā ar 8. panta 5. punktu, un turklāt neesot pierādījis, ka šis kaitējums ir iespējams un tādējādi, neesot izpildījis tam noteikto pierādīšanas pienākumu.

Prasība, kas celta 2010. gada 16. decembrī — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik/ITSB — Impexmetal (FŁT-1)

(Lieta T-571/10)

(2011/C 63/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (Kraśnik, Polija) (pārstāvis — advokāts J. Sieklucki)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Impexmetal S.A.

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 6. oktobra lēmumu lietā R 1387/2009-1;
- piespriest atbildētājam un IMPEXMETAL S.A. atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas prasītājam radušies procesā Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju padomē un Iebildumu nodaļā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "FŁT-1" (reģistrācijas pieteikums Nr. 5026372) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: IMPEXMETAL S.A.

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas grafiska preču zīme "FŁT" un valsts grafiska preču zīme "FŁT" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt un preču zīmes attiecībā uz atsevišķām precēm, kas ietilpst 7. klasē, reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo kļūdaini izvērtēta konfliktējošo apzīmējumu līdzība, nav ņemts vērā fakts, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme, kas izmantota jau sen pirms pieteikuma, ir veidojusi daļu no prasītājas firmas un ir vēsturiski pamatots prasītājas apzīmējums, un nav ņemta vērā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un iebildumu procesā pretstatīto preču zīmju ilgā un mierīgā līdzāspastāvēšana

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (kodificēta versija) (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 22. decembrī — Wohlfahrt/ITSB — Ferrero (“Kindertraum”)

(Lieta T-580/10)

(2011/C 63/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Harald Wohlfahrt (Rothenburg o.d. Tauber, Vācija) (pārstāvis –N. Scholz-Recht, Rechtsanwältin)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Ferrero SpA (Alba, Itālija)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Iebildumu nodaļas 2009. gada 27. maija lēmumu (iebildumi Nr. B 668 600) un Apelāciju padomes 2010. gada 20. oktobra lēmumu lietā R 815/2009-4;

— atļaut Kopienas preču zīmes “Kindertraum” reģistrāciju (reģistrācijas pieteikums Nr. 002773059) arī attiecībā uz visām 16. un 28. klasē reģistrācijai pieteiktajām precēm;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Kindertraum” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 15., 16., 20., 21. un 28. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Ferrero SpA

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: kopumā 32 agrākas preču zīmes, kurās vārds “kinder” ir ietverts daļēji grafiskā veidā, daļēji kā vairāku vārdu preču zīmes sastāvdaļa un daļēji kā patstāvīgs vārds, it īpaši Itālijas vārdiska preču zīme “kinder” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 28., 30. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt un reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 42. panta 2. punkta pārkāpums saistībā ar izmantošanas pierādījuma neesamību pēc termiņa, kad izmantošana nav nepieciešama, iebildumu procesa laikā. Apstrīdētā lēmuma pamatojuma formāla neesamība, jo Apelāciju padome savā lēmumā vispār neesot izvērtējusi apelācijas sūdzības pamatojumā izvirzītos un detalizēti pamatotos iebildumus par preču zīmes ļaunprātīgu reģistrā-

ciju. Turklāt, preču zīmes ļaunprātīga reģistrācija, jo preču zīmes, ar kuru pamatoti iebildumi, īpašnieka vienīgais mērķis esot monopolizēt sev terminu “kinder” visplašākajā nozīmē. Visbeidzot, Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo nepastāvēt konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 23. decembrī — X Technology Swiss/ITSB — Brawn (“X-Undergear”)

(Lieta T-581/10)

(2011/C 63/56)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: X Technology Swiss GmbH (Wollerau, Šveice) (pārstāvji — A. Herbertz un R. Jung, Rechtsanwältin)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Brawn LLC (Weehawken, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 6. oktobra lēmumu lietā R-1580/2009-1;

— piespriest atbildētājam segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “X-Undergear” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 23. un 25. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Brawn LLC

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts un Kopienas vārdiskas preču zīmes “UNDERGEAR” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm neesot sajaukšanas iespējas

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 17. decembrī — Aitic Penteo/ITSB — Atos Worldline (“PENTEO”)

(Lieta T-585/10)

(2011/C 63/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aitic Penteo, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis — J. Carbonell, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Atos Worldline SA (Brisele, Beļģija)

Prasītājas prasījumi:

- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 23. septembra lēmumu lietā R 774/2010-1 un apmierināt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 5480561;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 23. septembra lēmumu lietā R 774/2010-1; un
- piespriest atbildētājam un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “PENTEO” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 38. un 42. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 5480561

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Beniluksa preču zīmes reģistrācija Nr. 772120 vārdiskai preču zīmei “XENTEO” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 36., 37., 38. un 42.

klasē; starptautiska preču zīmes reģistrācija Nr. 863851 vārdiskai preču zīmei “XENTEO” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 36., 37., 38. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: prasītāja uzskata, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts i) Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 14. pants, ar kuru ir aizliegta jebkāda diskriminācija, prasot vienlīdzīgu attieksmi atbilstoši likumam; ii) Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 9. pants, jo Apelāciju padome neesot ņēmusi vērā prasītājas agrākās tiesības; iii) Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. un 76. pants, jo Apelāciju padome neesot ņēmusi vērā apstākļus un pierādījumus, ko termiņā iesniegusi prasītāja un iv) Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1.punkta b) apakšpunkts, jo Apelāciju padome esot pieļāvusi kļūdu, novērtējot sajaukšanas iespēju.

Prasība, kas celta 2011. gada 7. janvārī — Bank Melli Iran/Padome

(Lieta T-7/11)

(2011/C 63/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bank Melli Iran (Teherāna, Irāna) (pārstāvji — L. Defalque un S. Woog, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP⁽¹⁾, pielikuma B daļas 5. punktu, kā arī Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007⁽²⁾, VIII pielikuma B daļas 5. punktu, un atceļ Padomes 2010. gada 28. oktobra vēstulē ietvertu lēmumu;
- atzīt Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP⁽³⁾ 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Padomes Regulas (ES) Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) apakšpunktu par prettiesiskiem un prasītājai nepiemērojamiem; un
- piespriest Padomei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza šādus pamatus:

1) Pirmais pamats, saskaņā ar kuru prasītāja apgalvo, ka noticis LESD 215. panta 2. un 3. punkta, kā arī LES 40. panta pārkāpumu, kas ir būtisku formas prasību pārkāpums, jo:

— KĀDP Padome ir noteikusi ierobežojošus pasākumus, neatstājot Padomei nekādu rīcības brīvību;

— Lēmums 2010/413/KĀDP, ar kuru pamatota Direktīva Nr. 961/2010, ir kļūdaini pamatots ar LES 29. pantu, jo tajā nav noteikta Savienības attieksme īpašos ģeogrāfiskos vai tematiskos jautājumos, kā prasīts LES 29. pantā, bet gan noteikti precīzi pienākumi dalībvalstīm un to jurisdikcijā esošām personām;

— Regula Nr. 961/2010 neietver nepieciešamos noteikumus par tiesiskām garantijām, tādējādi pārkāpjot LESD 215. panta 3. punktu.

2) Otrais pamats, ar kuru prasītāja atsauca uz Eiropas Savienības likumdevēja kļūdu, izvēloties apstrīdētā lēmuma un regulas juridisko pamatu, jo sankcijas tika noteiktas pret prasītāju un ar to saistītajām organizācijām, kas ir juridiskas personas un nav valstiskas organizācijas, ko nav uzskaitījusi ANO DP. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka:

— lai gan LES 29. panta un LESD 215. panta kā juridiskā pamata izvēle ir pamatota, kad Savienības iestādes īsteno ANO rezolūciju, šī izvēle nav katrā ziņā pamatota, ja tiek noteikti tādi administratīvi pasākumi kā juridisku personu un nevalstisku organizāciju naudas līdzekļu iesaldēšana;

— apstrīdētie akti bija jāpieņem, pamatojoties uz LESD 75. pantu, tādējādi iesaistot Eiropas Parlamentu koplēmuma procedūras ietvaros.

3) Trešais pamats, ar kuru prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums un regula ir tikuši pieņemti, pārkāpjot vienlīdzības un nediskriminācijas principus, jo līdzīgi lēmumi ir tikuši pieņemti, izmantojot citu juridisko pamatu, tādu kā LESD 75. pants, un tādējādi ietvaros, kas nodrošina Eiropas Parlamenta un Padomes noteiktās tiesiskās garantijas — kas tā nebija uz prasītāju attiecošos apstrīdēto aktu gadījumā.

4) Ceturtais pamats, ar kuru prasītāja apgalvo, ka apstrīdētie akti ir pieņemti, pārkāpjot tiesības uz aizstāvību un it īpaši tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, jo:

— prasītāja nav saņēmusi nevienu pierādījumu vai dokumentu, kas pamatotu Padomes apgalvojumus, jo 2009. gadā izteiktie un 2010. gadā apstiprinātie papildu apgalvojumi attiecībā uz 2008. gada lēmumu ir ļoti nekonkrēti, neskaidri un, kā tiek apgalvots, tādi, uz kuriem prasītājai nav iespējams atbildēt;

— prasītājai tika liegta pieeja dokumentiem, ka arī tiesības tikt uzklausiņai;

— attiecībā uz apstrīdētajiem aktiem nav sniegts pietiekams pamatojums, ar ko ir pārkāptas prasītājas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

5) Piektais pamats, ar kuru prasītāja apgalvo, ka apstrīdētie akti to pašu iemeslu dēļ kā ceturtajā pamatā norādītie pārkāpj labas pārvaldības un tiesiskās pašlāvības principu.

6) Sestais pamats, ar kuru prasītāja apgalvo, ka Padome tai nav paziņojusi savu lēmumu, tostarp iemeslus prasītājas iekļaušanai sarakstē, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 961/2010 36. panta 3. punktu, kā arī 36. panta 4. punktu, kurā paredzēts, ka Padome pārskata savu lēmumu, kad ir iesniegti apsvērumi.

7) Septītais pamats, ar kuru prasītāja atsauca uz acīmredzamu kļūdu interpretācijā, kā arī uz pilnvaru nepareizu izmantošanu, piemērojot prasītājai Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/413/KĀDP, jo Padome esot kļūdaini interpretējusi tā 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu, nospriežot, ka apstrīdētajos aktos aprakstītās prasītājas darbības atbilst prasībām, lai tās uzskatītu par darbībām, par kurām nosakāmas sankcijas.

8) Astotais pamats, ar kuru prasītāja atsauca uz samērīguma principa un tās tiesību uz īpašumu pārkāpumu, jo Padome neesot ņēmusi vērā Apvienoto Nāciju organizācijas Drošības padomes lēmumu, kā rezultātā Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP 20. panta 1. punkta b) apakšpunktam būtu jābūt nepiemērojamam.

(¹) OV L 281, 81. lpp.

(²) OV L 281, 1. lpp.

(³) Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 7. janvārī — Iran Insurance/Padome

(Lieta T-12/11)

(2011/C 63/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Iran Insurance Company (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — D. Luff, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP⁽¹⁾ pielikuma B daļas 21. punktu un Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 961/2010⁽²⁾, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu, VIII pielikuma B daļas 21. punktu, un atcelt lēmumu, kas ir ietverts Padomes vēstulē, kas tika saņemta 2010. gada 23. novembrī;
- atzīt, ka Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP⁽³⁾ 20. panta 1. punkta b) apakšpunkts un Padomes Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkts un 26. pants nav piemērojami prasītājai un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāja saskaņā ar LESD 263. pantu lūdz atcelt Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP pielikuma B daļas 21. punktu un Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu, VIII pielikuma B daļas 21. punktu, atcelt Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punktu un 26. pantu daļā, kurā tie attiecas uz prasītāju, un atcelt lēmumu, kas ir ietverts prasītājai adresētajā Padomes 2010. gada 28. oktobra vēstulē.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja izvirza šādus pamatus:

Vispirms prasītāja apgalvo, ka tiesas kompetencē ietilpst Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP pielikuma B daļas 21. punkta un Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikuma B daļas 21. punkta, kā arī 2010. gada 28. oktobra lēmuma tiesiskuma un to atbilstības vispārējiem Eiropas tiesību principiem pārbaude.

Turklāt prasītājas iekļaušanas sarakstā konkrētie iemesli esot kļūdaini un neesot izpildītas Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 20. panta 1. punkta b) apakšpunkta un Padomes Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta prasības. Šīs tiesību normas esot jāatzīst kā prasītājai nepiemērojamas. Padome esot pieļāvusi acīmredzamu faktu kļūdu un esot kļūdījusies tiesību piemērošanā. Tāpēc Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP pielikuma B daļas 21. punkts, kā arī Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikuma B daļas 21. punkts esot jāatceļ.

Šī prasījuma pamatojumam tiek arī norādīts, ka ar 2010. gada regulu un 2010. gada lēmumu esot pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību un it īpaši tās tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo tā nav saņēmusi nekādus pierādījumus vai dokumentus, kas pamatotu Padomes apgalvojumus, un 2010. gada lēmumā un regulā norādītie apgalvojumi ir ļoti vispārēji, neskaidri un *Iran Insurance Company* ir acīmredzami neiespējams uz tiem atbildēt. Turklāt prasītājai tika atteikta piekļuve dokumentiem un tika liegtas tiesības tikt uzklautātai. Arī tas nozīmē pamatojuma neesamību.

Turklāt Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 24. panta 3. punktā ir paredzēts, ka Padome ir jāpaziņo savs lēmums, tostarp pamatojums iekļaušanai sarakstā, un, ja ir iesniegtas piezīmes, tad atbilstoši Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 24. panta 4. punktam lēmums ir jāpārskata. Padome esot pārkāpusi abas tiesību normas. Tā kā Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 24. panta 3. un 4. punkta formulējums ir pārņemts arī Padomes Regulas Nr. 961/2010 36. panta 3. un 4. punktā, tad esot pārkāptas arī šīs tiesību normas.

Tiek arī apgalvots, ka Padome, izvērtējot prasītājas situāciju, esot pārkāpusi labas pārvaldības principu.

Turklāt, izvērtējot prasītājas situāciju, Padome esot pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu.

Tāpat prasītāja apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi prasītājas īpašuma tiesības un samērīguma principu. Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 20. panta 1. punkta b) apakšpunkts un Padomes Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkts būtu jāatzīst kā prasītājai nepiemērojams. Turklāt, aizliedzot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumus pilnīgi visiem Irānas subjektiem, ar Padomes Lēmuma 2010/423/KĀDP 12. pantu un Padomes Regulas Nr. 961/2010 26. pantu ir pārkāpts arī samērīguma princips. Tāpēc šīs tiesību normas arī būtu jāatzīst par tādām, kas nav piemērojamas prasītājai.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka ar Padomes Regulu Nr. 961/2010 esot pārkāpts LESD 215. panta 2. un 3. punkts, kas ir tās juridiskais pamats, kā arī EKL 40. pants.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka 2010. gada regula un 2010. gada lēmums tika pieņemti, pārkāpjot vienlīdzības un nediskriminācijas principu.

⁽¹⁾ Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmums 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 281, 81. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2010. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 7. janvārī — Post Bank/Padome

(Lieta T-13/11)

(2011/C 63/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Post Bank (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — D. Luff, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP⁽¹⁾ pielikuma B daļas 34. punktu un Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 961/2010⁽²⁾, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu, VIII pielikuma B daļas 40. punktu;
- atzīt, ka Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP⁽³⁾ 20. panta 1. punkta b) apakšpunkts un Padomes Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkts nav piemērojams prasītājam un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāja saskaņā ar LESD 263. pantu lūdz atcelt Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP pielikuma B daļas 34. punktu un Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu, VIII pielikuma B daļas 40. punktu un atcelt Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punktu — daļā, kurā tie attiecas uz prasītāju.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja izvirza šādus pamatus:

Vispirms prasītāja apgalvo, ka tiesas kompetencē ietilpst Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP pielikuma B daļas 34. punkta un Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikuma B daļas 40. punkta, kā arī 2010. gada 28. oktobra lēmuma tiesiskuma un to atbilstības vispārējiem Eiropas tiesību principiem pārbaude.

Turklāt prasītājas iekļaušanas sarakstā konkrētie iemesli ir kļūdaini un nav izpildītas Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 20. panta 1. punkta b) apakšpunkta un Padomes Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta un 16. panta 4. punkta prasības. Šīs tiesību normas esot jāatzīst kā prasītājai nepiemērojamas. Padome esot pieļāvusi acīmredzamu faktu kļūdu un esot kļūdījusies tiesību piemērošanā. Tāpēc Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP pielikuma B daļas 34. punkts, kā arī Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikuma B daļas 40. punkts esot jāatceļ.

Šī prasījuma pamatojumam tiek arī norādīts, ka ar 2010. gada regulu un 2010. gada lēmumu esot pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību un it īpaši tās tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo tā nav saņēmusi nekādus pierādījumus vai dokumentus, kas pamatotu Padomes apgalvojumus, un 2010. gada lēmumā un regulā norādītie apgalvojumi ir ļoti vispārēji, neskaidri un *Post Bank* ir acīmredzami neiespējami uz tiem atbildēt.

Turklāt Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 24. panta 3. punktā ir paredzēts, ka Padome ir jāpaziņo savs lēmums, tostarp pamatojums iekļaušanai sarakstā, un, ja ir iesniegtas piezīmes, tad atbilstoši Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 24. panta 4. punktam lēmums ir jāpārskata. Padome esot pārkāpusi abas tiesību normas. Tā kā Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 24. panta 3. un 4. punkta formulējums ir arī pārņemts Padomes Regulas Nr. 961/2010 36. panta 3. un 4. punktā, tad esot pārkāptas arī šīs tiesību normas.

Tiek arī apgalvots, ka Padome, izvērtējot prasītājas situāciju, esot pārkāpusi labas pārvaldības principu.

Turklāt, izvērtējot prasītājas situāciju, Padome esot pārkāpusi tiesiskās palāvbības principu.

Tāpat prasītāja apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi prasītājas īpašuma tiesības un samērīguma principu. Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 20. panta 1. punkta b) apakšpunkts un Padomes Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkts būtu jāatzīst kā prasītājai nepiemērojams.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka ar Padomes Regulu Nr. 961/2010 esot pārkāpts LESD 215. panta 2. un 3. punkts, kas ir tās juridiskais pamats, kā arī EKL 40. pants.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka 2010. gada regula un 2010. gada lēmums tika pieņemti, pārkāpjot vienlīdzības un nediskriminācijas principu.

⁽¹⁾ Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmums 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 281, 81. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2010. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.).

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2010. gada 15. novembrī — Psarras/ENISA

(Lieta F-118/10)

(2011/C 63/61)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Aristidis Psarras (Heraklion, Grieķija) (pārstāvji — E. Boigelot un S. Woog, advokats)

Atbildētāja: Eiropas Tiklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA)

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, lēmuma atcelt prasītāju no aģentūras grāmatveža amata un iecelt šajā pašā amatā citu personu atcelšana. Otrkārt, prasība samaksāt prasītājam summu kā atlīdzību par ciesto kaitējumu sakarā ar apstrīdētajiem aktiem un vardarbību, kuras upuris viņš esot bijis

Prasītāja prasījumi:

- atcelt ENISA Administratīvās padomes 2010. gada 7. februāra lēmumu nekavējoties atcelt prasītāju no viņa kā aģentūras grāmatveža pienākumiem un uz nenoteiktu laiku iecelt grāmatveža amatā citu personu;
- atcelt iepriekš minētā 2010. gada 7. februāra lēmuma 1. pielikumu kā sagatavojošu aktu; šis 1. pielikums ir Administratīvās padomes izpilddirektora priekšlikums pastāvīgi nodot grāmatveža uzdevumus citai personai un atcelt prasītāju no viņa kā grāmatveža pienākumu izpildes;
- ciktāl nepieciešams, atcelt 2010. gada 1. marta lēmumu, ko rezultātā pieņēma izpilddirektors, par prasītāja norīkošanu jaunā amatā saskaņā ar Civildienesta noteikumu 7. pantu;
- pēc minēto aktu atcelšanas atjaunot prasītāju aģentūras grāmatveža amatā;
- piespriest ENISA samaksāt prasītājam summu EUR 10 000 apmērā kā atlīdzību, pirmkārt, par sakarā ar apstrīdētajiem lēmumiem ciestajiem zaudējumiem un, otrkārt, par morālo kaitējumu sakarā ar psiholoģisko vardarbību, kuras upuris viņš esot bijis, ar iespēju paaugstināt šo summu tiesvedības gaitā;
- piespriest ENISA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 19. novembrī — Cocchi un Falcione/Komisija

(Lieta F-122/10)

(2011/C 63/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Beļģija) un Nicola Falcione (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi un J.-N. Louis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Lēmuma atsaukt piedāvājumu saistībā ar prasītāju pensijas tiesību pārskaitīšanu, ko prasītāji jau ir pieņēmuši, atcelšana

Prasītāju prasījumi:

- atcelt 2010. gada 12. februāra lēmumu, ar kuru "atceļ" 2009. gada 16. septembra piedāvājumu, kuru N. Falcione pieņēmis 2009. gada 9. oktobrī, saistībā ar viņa pensijas tiesību pārskaitīšanu atbilstoši Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktam;
- atcelt 2010. gada 23. februāra lēmumu, ar kuru "atceļ" 2009. gada 13. oktobra piedāvājumu, kuru G. Cocchi pieņēmis 2010. gada 10. novembrī, saistībā ar viņa pensijas tiesību pārskaitīšanu atbilstoši Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktam;
- piespriest atbildētājam samaksāt N. Falcione EUR 200 000 un G. Cocchi EUR 50 000;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 26. novembrī — Labiri/EESK

(Lieta F-124/10)

(2011/C 63/63)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Vassiliki Labiri (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu izbeigt administratīvo izmeklēšanas procesu, kas uzsākts pēc tam, kad prasītājs iesniedza sūdzību par psiholoģisko vardarbību

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas ģenerālsekretāra 2010. gada 18. janvāra lēmumu neizvirzīt prasītāja nodaļas vadītājam nekādu apsūdzību un izbeigt administratīvo izmeklēšanas procesu, ko pēc sūdzības par psiholoģisko vardarbību iesniegšanas kopā uzsāka Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Reģionu komiteja;
- piespriest Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 30. decembrī — Mora Carrasco u.c./Parlaments

(Lieta F-128/10)

(2011/C 63/64)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Aurora Mora Carrasco (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumus nepaaugstināt prasītājus amatā 2009. gada amatā paaugstināšanas procedūras ietvaros

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta lēmumus nepaaugstināt viņus amatā 2009. gada amatā paaugstināšanas procedūras ietvaros;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

2011/C 63/60	Lieta T-13/11: Prasība, kas celta 2011. gada 7. janvārī — <i>Post Bank</i> /Padome	32
--------------	--	----

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2011/C 63/61	Lieta F-118/10: Prasība, kas celta 2010. gada 15. novembrī — <i>Psarras</i> /ENISA	34
--------------	--	----

2011/C 63/62	Lieta F-122/10: Prasība, kas celta 2010. gada 19. novembrī — <i>Cocchi</i> un <i>Falcone</i> /Komisija	34
--------------	--	----

2011/C 63/63	Lieta F-124/10: Prasība, kas celta 2010. gada 26. novembrī — <i>Labiri</i> /EESK	34
--------------	--	----

2011/C 63/64	Lieta F-128/10: Prasība, kas celta 2010. gada 30. decembrī — <i>Mora Carrasco</i> u.c./Parlaments	35
--------------	---	----

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

